

NOVÝ BLESK

Športové gymnázium Jozefa Herdu, Ul. J.
Bottu 31, Trnava
2016/2017, 1€, 1. vydanie

*Rozhovor s
morskými ľuďmi*

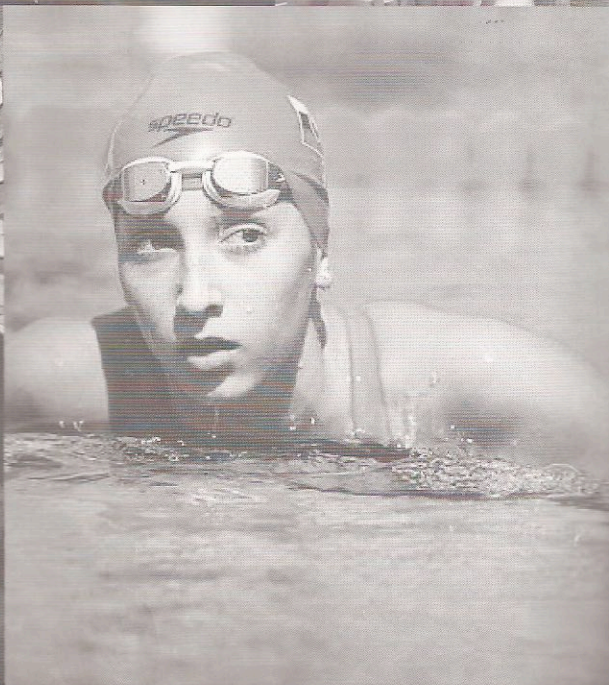
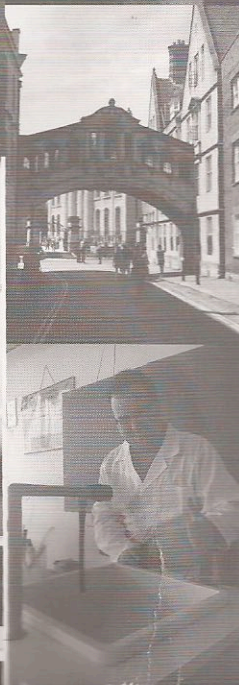
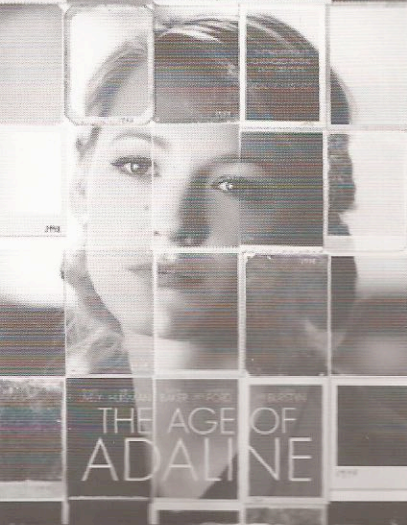
Rok v Amerike ? Áno prosím!

Kto je v skutočnosti p.p Kmeťo?

Ako
nás
maturita
dobešla

Fotopríloha:
Cestovanie

**Neprijemné zlozvyky:
Ako sa ich zbaviť ?**

THE AGE OF ADALINE

Editoriál

Milí naši čitatelia,

Túto formálnosť na chvíľu odložím a prihovorím sa vám ako vaša spolužiačka, partner in crime a človek, ktorý s vami prežíva každý úsmev a radosť na našom gymnáziu.

Verím, že aj keď si mnohí z vás kúpili toto číslo kvôli kupónu, nájdu sa aj takí, ktorých zaujímajú články a nápady našich mladých redaktorov, ktorí si popri škole, kope povinností a záujmov našli čas pre vás pripraviť ďalšie veľmi vydarené číslo. A verte mi, dali si naozaj záležať :) Dať dokopy nejaký školský časopis nie je len tak. Z niekoľkomesačného dohadovania až cez písanie článkov a grafických úprav až po exportovanie súboru a tlačenie nových, voňavých strán v obrovskej tlačiarni si všetci v redakcii môžeme (s menším povzdychom) povedať, KO-NEČ-NE!

Teraz sa opäť k formálnosti vrátim, zaželám vám (okrem iného) príjemné čítanie a úprimne si želám, aby ste s radosťou čítali nasledujúce riadky. Verím že sa vám budú páčiť.

Dakujem za slovo a teraz ho predávam našej milej Veronike :-)

Vaša Dia

Tak, ďalšie číslo Nového Blesku je konečne tu! Ospravedlňujeme sa vám, že ste museli na nové číslo čakať tak dlho, no určite sa oplatilo. Keďže toto číslo bude nadväzovať na predchádzajúci školský rok, bude fakt čo čítať. Téma tohto čísla je dosť zaujímavá, pretože s ňou má každý určite nejaké skúsenosti, a to sú ZLOZVYKY..

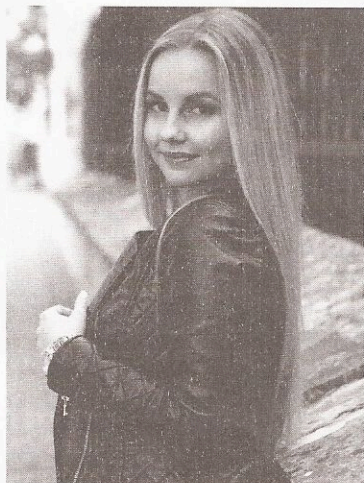
Písomky, skúšania, referáty... sú v plnom prúde a s nimi spojené každodenné stresy spolu s „príjemným“ vstávaním do sychravých, nepekých dní nám veru na šťastí nepridávajú. Nechceme sa ale utápať v smútku za letom, prázdninami a tým bohovským pocitom, keď sme ráno nemuseli vstávať. My sme sa stretávali a pripravovali si pre vás príspevky, ktoré by Vám mohli aspoň na chvíľku spríjemniť takéto dni a zlepšiť náladu. Počínajúc zaujímavými recenziami na populárne diela a filmy, anketami o zlovykoch, cez rozhovory s našimi profesormi, až po obľúbené vtipné hlášky z hodín a horúce novinky. Redakčná rada má aj nových členov, ktorí sa vám v tomto čísle chcú predstaviť, a preto pozorne čítajte aj nasledujúce stránky. :-)

V mene všetkých členov Nového Blesku Vám želim pohodové čítanie, aby ste sa nechali príjemne prekvapiť príspevkami o dianí v našej škole, aby sa vám občas aj podvihli kútiky úst, a aby ste si toto číslo vychutnali nielen vďaka tradičnému ulievaciemu kupónu, ale aj vďaka práci našich talentovaných členov.

Veronika

Garda budovateľov kultúry sa rozrástla !

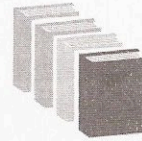
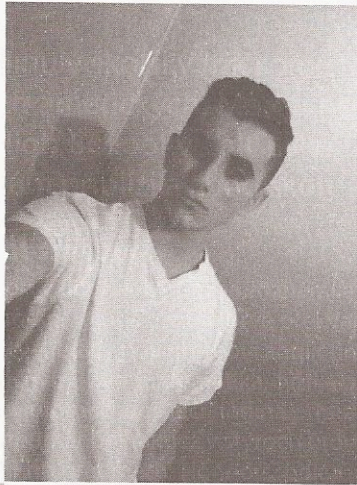
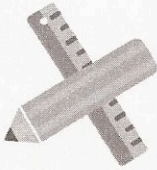
Ahojte! Moji rodičia mi vybrali meno Diana takže tak sa predstavujem. Momentálne som v maturitnom ročníku na našom gymnáziu a taktiež dúfam, že aj úspešnou uchádzačkou o štúdium žurnalistiky. Nie je to tak dávno, čo som sa rozhodla venovať sa písaniu, no to mi je veľmi podobné, že si dávam načas. A to vo všetkom. Dajme tomu, že sa riadim heslom: „Of course, I'm always late, it's part of my charm.“ Dokonca aj stihnúť termín odovzdania tohto čísla bola pre mňa riadna výzva, no myslím si, že sa nám všetkým spoločne podarilo vytvoriť ďalší úspešný školský časopis. A vy čo myslíte ?

Čaute, volám sa Silvia Kostolanská - Sysa, a chodím do 4.A. Niečo o mne? Venujem sa tancu a spevu, a rada organizujem. Hocičo :D Skoro vždy, keď sa ma spýtajú (alebo aj nespýtajú) akčne vyjadrím svoj názor, a dúfam, že moje vyjadrenie v Novom Blesku sa vám bude aspoň trochu pozdávať. Mám rada ľudí, ktorí povedia veci narovinu, lebo, bohužiaľ, neviem čítať myšlienky. A ešte tých, s ktorými je taká ozajstná zábava. :-) Čo robím nerada... Asi umývam riad. Premôžem sa asi iba na brigáde v kebabe, kde mi za to platia. :D A ešte hrozne nerada behám. Tak to sú také základné veci o mne. Teším sa na zážitky s Novým Bleskom, a dúfam, že sa budete tešiť aj vy, keď si ho prečítate. :-)

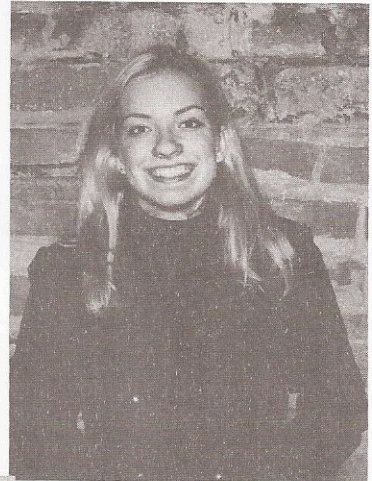

Ahojte, moje meno je Veronika Zelinková (Nika), denne trávim čas so super ľuďmi v II..A. Do školského časopisu budem prispievať, lebo toho denne zažijem veľa a chcela by som sa o tie moje postrehy s vami podeliť. Takisto rada zbieram nejaké informácie a poskytujem ich druhým. Ak by ste o mne chceli niečo vedieť, tak v skratke asi to, že som krpec , a to doslova, som a aj vždy som bola najmenšia v triede, vraj zlého veľa netreba :-) .Mám rada usmievavých a vtipných ľudí, s ktorými si mám o čom pokecať a zasmiať sa. Baví ma asi všetko okrem gymnastiky, čakania a pozerania romantických telenoviel. Teším sa na každé nové číslo časopisu a dúfam, že si radi prečítate aj príspevky odo mňa!

Ahoj, volám sa Radovan. A nie Radoslav a ani Radomír! :D Pochádzam z Boleráza (určite netušíš, kde to je) neďaleko Trnavy. Chodím sem na Športové gymnázium, ale mám tak blízko ku športu asi ako Slnko k Plutu. Preto som logicky v nešportovej triede. Mimočodom, rád čítam knihy (áno, ja viem, som pravdepodobne posledný svojho druhu). Takže by som to zhrnul: som presný opak takého obyčajného chalana. A to ma robí výnimočným! ;)

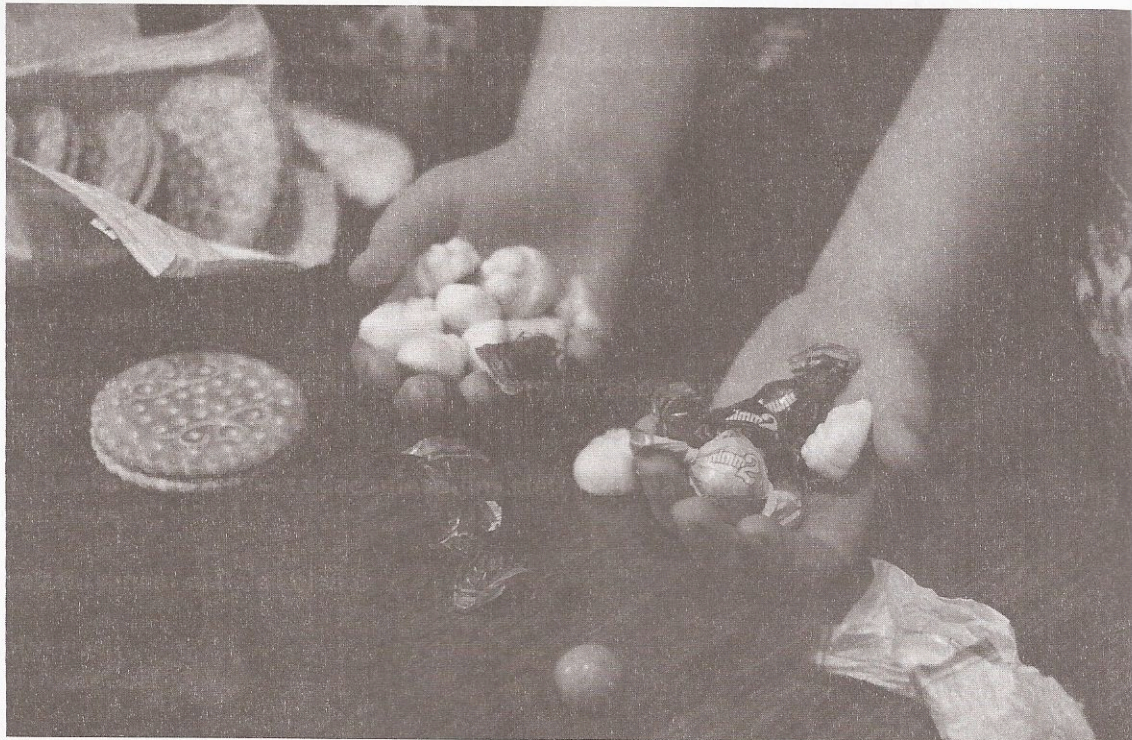
Volám sa Natálka, knihy a výtvarné umenie sú mojím životom. Ak by som mohla, od rána do večera by som len tvorila, i keď fantázia niekedy nie a nie mi pomôcť. V budúcnosti sa však chcem venovať zvieratám, pretože bez nich by to u mňa nešlo. Som akýmsi spojením umelca a milovníka zvieracej duše.

Som Romča a práve som v prvom ročníku, čiže moje trápne články budete musieť trpieť ešte dobré štyri roky. Veľmi rada sa smejem a ak ma na niekom niečo štvie, tak mu to proste poviem do očí, pretože úprimnosť je moje druhé meno. A tiež zbožňujem čieru a spánok.

Volám sa Vanessa Alexandra a som z Ružindola. Mojm najobľúbenejším športom je strelba. Ale vo voľnom čase si rada prečítam knihu alebo si zahrám skvelú videohru.

TÉMA ČÍSLA: ZLOZVYKY

Obsah:

4-5 Noví členovia
6 Obsah
7-8 Bleskové správy
9 p.p Kotala prehovoril
10-13 Imatrikulácie
14 Anketa
15-19 Téma čísla
20-21 Rozhovor
22-23 Exkurzia: Orava

24-27 Fotopríloha
28-29 Recenzie
30-31 Literárna príloha
32 Ako nás maturita dobehla
33 Fikcia (?) s p.p Kmeťom
34-35 Hlášky profesorov
36-37 Život na Americkej High
School
38 Kupón
39 Redakčná rada

Novinky v školskom bufete

Pre tých, čo to nepostrehli, začal nám nový školský rok. Áno, bohužiaľ! Ako to už býva, s novým školským rokom prídu aj nejaké tie novinky. To sa aj stalo a ja vám teraz prezradím, aké nové „šmakocinky“ nám pribudli v našom bufete. Pravidelní zákazníci už vedia, čo je nové, ale pre tých, čo nepodnikajú výlety do bufetu každú prestávku a nerobia kšefty našej pani bufetárke (nie že by na tom bolo niečo zlé, len pekne pokračujte), do repertoáru bufetu pribudli keksíky neo, nejaké fajn jogurtíky a pre baby, čo si myslia, že sú s bubbletea v ruke cool, dobré správy! Teraz môže svoje ruky zamestnávať držaním tej chutnej a zdravej veci aj v priestoroch našej školy! No čo by mohlo byť lepšie? Ale pokračujeme. Zdá sa mi, že som tam videla aj nejakú tú ryžu v mlieku, pudinky alebo ochutený tvaroh. Aj keď niekto by uvítal aj neochutené veci, ako biely jogurt, napríklad. Bohužiaľ, vy si musíte počkať na novú vlnu noviniek.

Vlada

„Spoznávačka“ v Smoleniciach

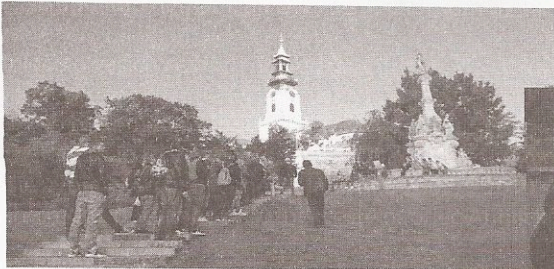
Ako noví prváci, ktorí sa ešte dobre nepoznajú, sme sa rozhodli si spraviť spoločný výlet do Smoleníc na opekačku. Cieľom bolo viac sa spoznať, upresniť si mená a stráviť nejaký ten čas spolu aj mimo školy. Tretiu septembrovú sobotu ráno sme si dali stretko pred stanicou. Neprišli síce úplne všetci spolužiaci, ale zišlo sa nás dosť aj s triednou pani profesorkou. Keď sme vystúpili na železničnej stanici v Smoleniciach, čakala nás ešte dlhá prechádzka do dediny. Cestou sme stretli naše až štyri (!) baby zo Smoleníc a ďalej nás viedli ony. Prešli sme lúkou pod zámkom smerom k ohniskám. Rozložili sme oheň, opekali si, pritom sa rozprávali a hlavne... dobre sme sa najedli! Medzičasom bol náš dvorný fotograf Janko olúpený o foťák, ktorý putoval z rúk do rúk, čím vznikla zaujímavá dokumentácia nášho výletu očami viacerých ľudí. Myslím si, že sme začali úplne v pohode a dúfam, že to tak zostane aj nasledujúce štyri roky či oveľa dlhšie.

Barborka

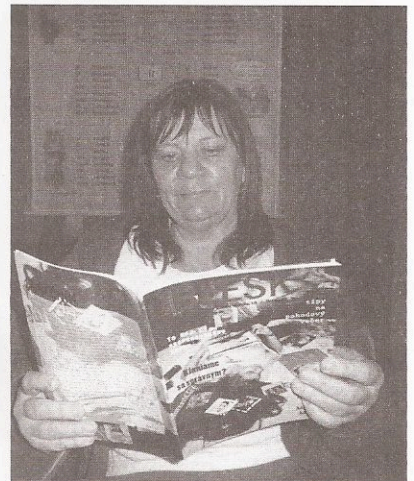
Opäť stará dobrá Nitra

22.októbra sme sa my, prváci na športovom gympli, vybrali na prvý výlet na tejto škole. Na uzímených tvárach sa nám však predsa pohrávali úsmevy- ved' hlavne, že sme sa neučili! Nitra. Keď sa povie Nitra, všetci sa kyslo pousmejú a pomyslia si: "Bože, ved' v Nitre bol každý už aspoň stokrát!" Avšak kolíka z nás majú v malíčku historické centrum a nie Mlyny? To už je iná káva, však? A tak sme absolvovali prehliadku Nitrianskeho hradu . Počínajúc stručnou lokalizáciou, historickým významom a legendami, sme sa postupne presunuli do honosného vnútra hradu (ako inak ,opradeňho legendami),kde sme sa kochali šperkami, čašami či starodávnymi oblečením. Za zmienku stojí aj najstarší kostol v strednej a východnej Európe(nachádzajúci sa pár krokov od hradu),ktorý aj po toľkých rokoch stále vyráža dych svojimi stále pôvodnými a krásnymi nástennými maľbami. A to najlepšie nakoniec? Čerešničkou na torte a mysterióznym ukončením bola Ulička duchov. Ulička, v ktorej vraj dodnes blúdia stratené prípady "starých dobrých časov." Stretnúť tieto individua nevestí nič dobré...A ako vieme ,že nejde o moderných duchov? Žobru koruny a nie eurá! Čo vám budem hovoriť...zaspali dobu. Ďalšou zlatou baňou na povery v tejto uličke je Corgoň, ktorému sme hladkali palec, aby sme boli šťastní. Dievčatá mu mohli pohladkať kožušinu, ktorú mal prepásanú okolo pásu, aby sa do roka vydali. (Také mladé a už v chomúte?) Takže...Nitra nebola opäť "len Nitra." Ochutnali sme z každého rožka troška a môžeme čestne prehlásiť, že už to nie sú len obchodné centrá ,čo z nej tak dôverne poznáme.

Na slovíčko s p. p. Vidovou

1. Čítate Nový Blesk?
Samozrejme čítam a sledujem pravidelne.
2. Ktorá rubrika sa vám najviac páči?
Konečník, lebo je vtipný a výroky žiakov a učiteľov.
3. Čo by ste zmenili na Novom Blesku?
Aby bolo viac prispievateľov a aby časopis odrážal názory viacerých.
4. Čo vás oslovilo na Novom Blesku najviac?
To, že si žiaci vedia stať za svojím názorom, že im na veciach záleží a že sú slobodomyselní.
5. Čo hovoríte na grafickú stránku Nového Blesku?
Grafická stránka je dobrá, ale tmavé pozadie na textoch mi trochu prekáža, pretože sa text potom ťažšie číta.

Natálka

Ako sme spovedali pána profesora Kotalu

Čo vás doviedlo k zamestnaniu učiteľa?
Vždy som chcel pracovať ako tréner a učenie s tým mnohokrát ide ruka v ruke.

Ak by ste sa mali zhodnotiť, aký by ste povedali, že ste typ učiteľa? Prísny, uvoľnený, vtipný?
Záleží od situácie a dosť aj od študentov, ale neučím ešte tak dlho, aby som sa vedel presne vyprofilovať a zaradiť len do jednej z týchto kategórií.

Čo robíte, ak váš pohár trpezlivosti so žiakmi pretečie?
Zatiaľ sa mi to nestalo, teda nie v takom rozsahu, že by to presahovalo hranicu únosnosti. Takže som sám zvedavý :-).

Aký je váš obľúbený šport (okrem atletiky)?
Atletike naozaj venujem väčšinu pozornosti, ale inak tenis, basketbal, vzpieranie a pozriem si každý šport.

Čo robíte vo voľnom čase?
Keďže som čerstvo prestá-hovaný, tak momentálne spoznávam Trnavu.

Aké vlastnosti u žiakov najviac oceňujete?
Tých vlastností je veľa ale vždy sa poteším, keď spoznám talentovaného študenta, ktorý vie, čo chce a ide si za tým, aj keď to v tom veku nie je nič jednoduché.

Cestujete rád? Ak áno, v akých krajinách ste boli?
Cestovanie patrí k práci trénera a cestujem rád. Francúzsko, Turecko, Srbsko, Bulharsko, Chorvátsko, Čierna Hora...

Cestujete rád? Ak áno, v akých krajinách ste boli?

Cestovanie patrí k práci trénera a cestujem rád. Francúzsko, Turecko, Srbsko, Bulharsko, Chorvátsko, Čierna Hora...

Čo máte na svojej práci najradšej?
Stretávanie sa s talentovanými ľuďmi.

Od koľkých rokov sa venujete svojmu športu?
Od desiatich rokov.

Pamätáte si ešte trénera, ktorý vás učil? To on bol pre vás inšpiráciou?

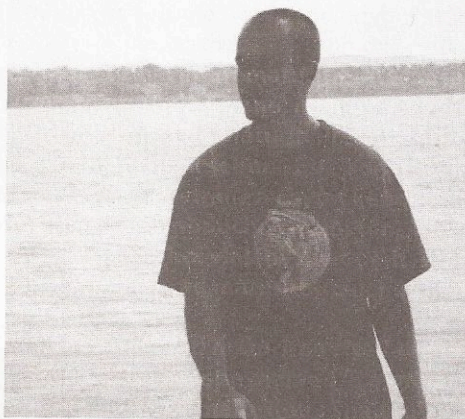
Pamätám si všetkých a musím povedať, že som

mal na trénerov veľké šťastie a niektoré postupy každého z nich používam vo svojej práci dodnes a každý z nich ma svojím spôsobom inšpiroval. So všetkými sa pravidelne stretávam na rôznych atletických akciách aj v súkromí. Na základnej škole to bol Stanislav Dudr, ktorý ma naučil základy atletiky a na strednej to bol Milan Laurenčík, s ktorým spolupracujem a konzultujem dodnes, na vysokej škole to potom boli Ivan Čillík a Igor Kováč, bronzový medailista na 110

metrov prekážok, ku ktorému som vzhliadal už ako mladý atlét.

Čo je vaše životné motto?

Nič také, čo by sa dalo zhrnúť do úderného citátu, nemám.

BLESKOVKY

AKÉ STE ZNAMENIE?

Baran.

VAŠA OBLÚBENÁ FARBA?

Nemám.

OBLÚBENÉ JEDLO?

Steaky, ryby, jedlá z diviny, cestoviny, klasiky ako guláš, sviečková atď.

VÁŠ OSOBNÝ VZOR?

John Smith, šprintérsky tréner, ktorý produkuje olympijských víťazov, majstrov sveta a rekordérov od roku 1988 až dodnes.

AKÝ BOL VÁŠ OBLÚBENÝ PREDMET?

Telesná výchova.

Imatrikulácie prvákov

Ako budúci prvák, nastupujúci na strednú školu, môžete trpieť úzkostnými myšlienkami, ktoré vás celé prázdniny vystavujú nadbytočnému stresu, menším depresiám a panike. Prvou z takýchto myšlienok je strach, do akého kolektívu sa dostanete. Druhou z nich sú profesori, lebo kamarát vašej kamarátky, ktorá má kamaráta, ktorého bratranec má sesternicu, ktorá má najlepšiu kamarátku, ktorá má frajera, ktorý má kamaráta, ktorý má sestru, ktorá chodí na vašu budúcu školu, povedala, že váš budúci triedny je komunista a nemá rád deti. Treťou, málo podstatnou myšlienkou, je pochopenie učiva a známky. Proste dostaneš za päť a hotovo, nemal si sa to učiť cez prestávku. A po štvrté tu máme skôr udalosť ako myšlienku, na ktorú sa všetci tešíme, ale väčšina/menšina z nás prvákov nemôže na ňu prísť, lebo sme nečakane ochoreli alebo trpíme ambulofóbiou, cacofóbiou, vestifóbiou a možno sociofóbiou.

Už niekoľko týždňov pred imatrikuláciami nás začnú prenasledovať myšlienky, že čo nám tam asi tak budú robiť, no a my potom urobíme tú najväčšiu hlúposť, akú sme mohli urobiť a spýtame sa svojich stredoškolských kamarátov, ako prebiehalo ich prijatie medzi študentov. A rozhodne sme sa nechceli dozvedieť, že oni museli spievať Mandarínku Darinku pred celou školou s ich úžasným hudobným sluchom, alebo že kamarátka musela niekomu piť z pupku čaj.

Bohužiaľ, ani my, tohtoroční prváci, sme sa nevyhli tejto infámii. Od triednej pani profesorky sme sa dozvedeli, že imatrikulácie nám budú pripravovať žiaci 3.A triedy. Nevedeli sme, kto sú, čo sú, čo od nich očakávať, či budú nežní alebo drsní... Nakoniec sme si zaplatili 2 eurá za vlastné poníženie a dňa 29.9. o 17.00 sme sa skoro všetci novoprijatí žiaci stretli v Párty Klube, v Relaxe. Keď sme tam už hodinu sedeli vyklepaní od strachu, podaktorí z nás začali dúfať, že sa to nejakým zázrakom zruší a pôjdeme domov, ale ako sa hovorí: trpezlivosť ruže prináša. A hneď potom prišli tie naše ruže...

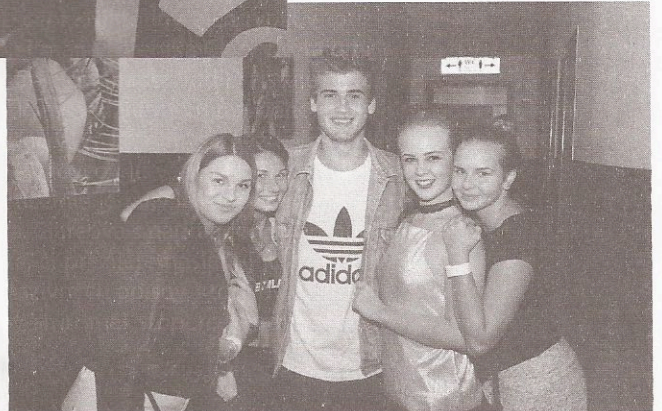
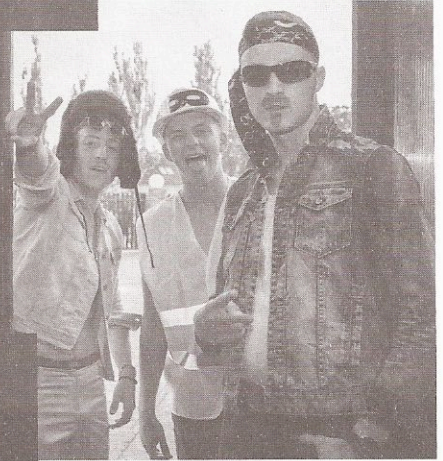

Tretiaci nás usadili pred pódium, na ktorom sa mali odohrávať tie zimomriavky naháňajúce veci, kvôli ktorým sme nemohli zaspať. Hneď na úvod nám venovali jeden z ich profesionálnych tančiek, počas ktorého sme aspoň nachvíľu zabudli na všetok stres a strach. Po ich veľkolepom tanci prišiel menší príhovor a neskôr to, na čo sme všetci čakali. Prvá úloha bola trochu intímnejšia, ale chlapci si ju rozhodne užili. Spočívala v tom, že dievča muselo chlapcovi cez nohavice vytiahnuť cukrík (spolužiakovi sa ten cukrík v nohaviciach stratil a doteraz ho nenašiel). Nuž a tá dvojica, ktorá prehrala, si za odmenu zobrala jeden z menších kulinárskych pokrmov, ktoré s láskou a nehou napiekli tretiaci. Ak ste boli jeden z tých šťastnejších, vybrali ste si výborný nutellový koláč a ak nie, tak ste si, bohužiaľ, zobrali koláč s neidentifikovateľnými prísadami.

Ďalej nasledovala menšia vedomostná súťaž a porazení mali za úlohu vypíť nejaký kentus. Neskôr prišli na rad menej príjemné úlohy, ako lovenie zemiakov v acidku, jedenie cibule v čokoláde, hľadanie cesnaku v miske plnej múky, vajíčka a strúhanky len pomocou úst a mnoho ďalších ponižujúcich činností. Samozrejme sa tu aj nachádzali pre niekoho možno príjemné a pre niekoho zas menej príjemné úlohy, ako depilácia „mierne zarastených“ nôh našich chalanov alebo zlizovanie šľahačky a nutelly z tváre voľajakého výrastka. Ale ako povedal Rytmus: „Každá búrka sa raz skončí a na konci vyjde slnko, život je rovnováha, on ťa skúša, či vydržíš toľko...“ A po našej búrke prišlo to dlho očakávané slnko v podobe diskotéky. Možno o niekoľko týždňov neskôr sa na naše imatrikulácie budeme podaktorí pozeráť s úsmevom, ale dovtedy sa bude možno zopár jedincov plaziť kanálmi. Na záver by som chcela poďakovať žiakom 3.A triedy, ktorí z nášho utrpenia spravili zábavu, zakončenú skvelou diskotékou. Najbližšie štyri roky na to nezabudneme.

Ďakujeme.

Simona Slívová, 1.A

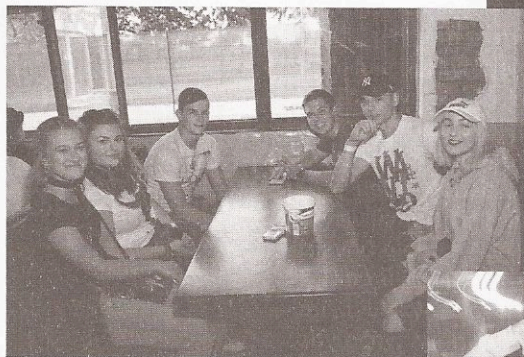
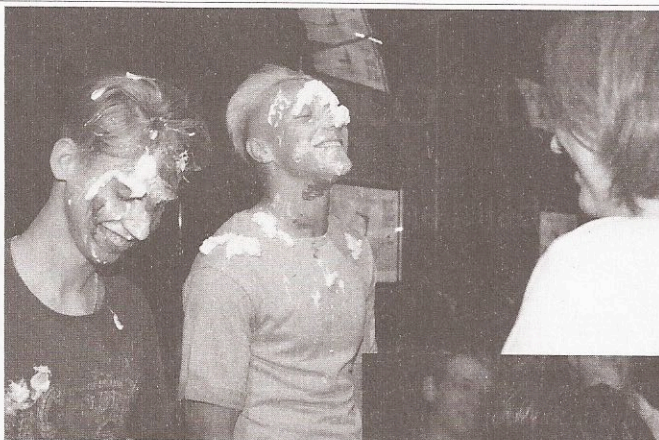

Foto: Ján Kiripolský

Imatrikulácie?!

1. Aké boli tvoje pocity pred imatrikuláciami?
2. Dostal/a si nejaké úlohy?
3. Aká bola podľa teba atmosféra a ako si sa cítil/a?
4. Bavilo ťa to a zopakoval/a by si si to?

Obehať prvkov a vyzistiť od nich „pikantné“ a možno aj troška šokujúce informácie ohľadom imatrikulačiek nebolo až také ľahké. Niektorí ihneď pokrútili hlavami, že na takú vec nechcú do konca svojho života pomyslieť, iní to zniesli v pohode a tu sú odpovede...

Peťa

1. Zmiešané. Aj som sa bála trochu.
2. Hej, dostala, akože som mala ústami uloviť zemiaky v mise, kde bolo acidko. Takže, fuj.
3. Dosť to bolo trápne, ale potom mi to už bolo jedno.
4. Túto úlohu by som si nezopakovala, ale bolo to aj celkom fajn.

Tomáš

1. No moje pocity boli veľmi dobré, veľmi som sa tešil.
2. Taká veľmi pekná baba mi lízala z tváre šľahačku a nutellu.
3. Atmosféra bola veľmi dobrá a cítil som sa veľmi príjemne.
4. Áno, zopakoval by som si to a veľmi ma to bavilo. (vyhráva cenu za najviac použité slovo „veľmi“ v štyroch odpovediach!)

Denisa

1. No, bála som sa toho, že čo nám dajú, aké úlohy splniť a tak. Ale nakoniec to bolo v pohode.
2. Nie, nedostala som žiadnu úlohu.
3. Bolo to fajn a najlepšie to bolo potom, keď sa tancovalo. No ale potom už som bola oblečená, tancovali sme a zrazu ma tam obľiali acidkom a cibuľou. A všade, kde som išla, bolo cítiť acidko.
4. Bavilo a zopakovala by som si to.

Lenka

1. Bola som plná očakávania a mala som menší stres.
2. Áno, no to práve nebola veľmi príjemná úloha vyberať cesnak z vajička, múky a strúhanky...
3. Atmosféra bola dosť bohatá, spoznala som nových ľudí a povedala by som, že aj celkom akčné to tam bolo.
4. Bavilo ma to ako-tak, ale určite by som si to nezopakovala. Na celý deň som bola poznamenaná „voňavým“ dychom.

Martin

1. Moje pocity pred imatrikuláciami boli veľmi dobré. Tešil som sa, že sa tam stretnem so všetkými kamarátmi zo školy. Nebál som sa (ach, tá irónia)
2. Áno, dostal som úlohu a to nájsť v „trojobale“ strúčiky cesnaku a potom ten cesnak zjesť. A na to zjesť ešte ten jeden muffin, ktorého zloženie nevedel nikto okrem tretiakov.
3. Atmosféra bola zo začiatku trochu napätá, ale po tom, ako skončili tie úlohy, to bolo super. Cítil som sa dobre :-D
4. Áno, bavilo. Program tretiakov bol výborný, moderátor tiež super, pesničky tiež. Určite by som si to zopakoval.

Príloha:
ZLOZVYKY

Ako je možné že máme tie hrozné ZLOZVYKY

Najprv, klasicky, si musíme upresniť, čo je zlozyk, aj keď to tu bude už niekoľkokrát napísané. Je to nejaký nepríťažlivý zvyk, ktorým znásobujeme nenávisť okolia voči svojej osobe. Ja som si ich rozdelila do niekoľkých skupín, ale to neznamená, že také naozaj sú. Niektoré skupinky sú poprepájané alebo aj súvisia medzi sebou.

Sú to:

- a) Psychické
- b) Detinské
- c) Neposedné prstíky

Psychické:

Ľudia, ktorí majú určitú vlastnosť alebo povahovú črtu, kvôli ktorej môžu mať v spoločnosti problémy. Jeden z príkladov je mrmlanie si popod nos za každých okolností. Spôsobené to môže byť ľuďmi, ktorí nášho umrmlaného chudáčika ne- nechajú prejavíť sa a vlastné myšlienky ho už nebaví počúvať, tak to rieši touto cestou.

Skákanie do reči - detto. Psychickým zlozvykom sa môžu stať nedoriešené problémy, komplexy, udalosti z detstva. Často nejakým spôsobom súvisia so začiatkami psychickej choroby.

Detinské:

To sú zlozvyky typu špáranie sa v nose, ohryzovanie nechtov..... Prelínajú sa s druhou skupinou. Zahŕňa mladšie, niekedy aj staršie časti populácie. Títo nešťastníci si svoje zlozvyky odnášajú už z detstva, kde sa ich nestihli zbaviť.

Špárači - ako malí objavili malé dierky zväčša na svojom tele a začali do nich pchať svoje malé nešikovné prstíky. A nikto im neráčil povedať, že je to „no-no“, a že sa to nepatrí.

Hryzači - táto skupinka viac patrí k druhej, ale isté zastúpenie má aj tu. Väčšinou si hryzú nechty na rukách, niektorí jedinci aj na nohách. Môžu tak robiť pri strese, nevedomky, pri strachu, kvôli estetike,.....dôvody sú rôzne.

Neposedné prstíky:

V tejto skupinke majú najväčšie zastúpenie fajčiari a ľudia, čo stvárajú divné veci so svojimi hornými končatinami. Týka sa to najmä

dospelých, tínedžerov a detí. Fajčiari: dôvody známe a stokrát omieľané - zbavenie sa stresu, chudnutie (alebo náhrada jedla), vyskúšam-uvídím, chuť, partia, socializácia.....Väčšina z nich má vytvorenú silnú závislosť, o ktorej si myslia, že sa jej dokážu ľahko zbaviť..... až kým to ne-

Hryzači - táto skupinka viac patrí k druhej, ale isté zastúpenie má aj tu. Väčšinou si hryzú nechty na rukách, niektorí jedinci aj na nohách. Môžu tak robiť pri strese, nevedomky, pri strachu, kvôli estetike,.....dôvody sú rôzne. Zvyšok: V najväčšom počte sa tu nachádzajú pukači prstov na rukách. Tí to majú ako pekný zvyk a v senzitivnej spoločnosti bývajú ohadzovaní odpadkami alebo vyhodení z okna. Ďalšie indivíduá fungujú na viac-menej rovnakom princípe. Podstatou môže byť kratochvíľa, stres alebo radosť z pozorovania otrávených rovesníkov.

Hanka

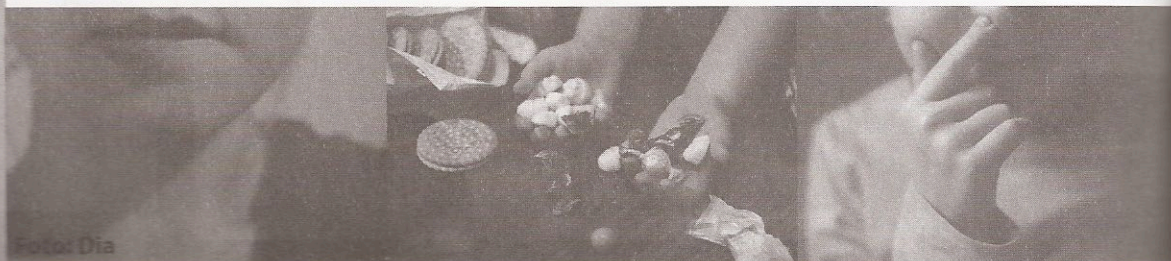

Foto: Dia

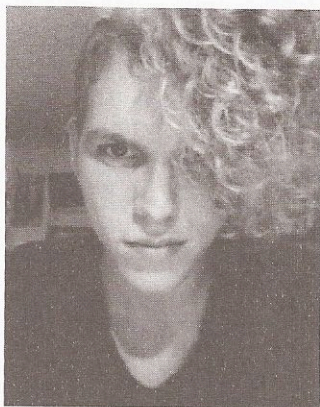
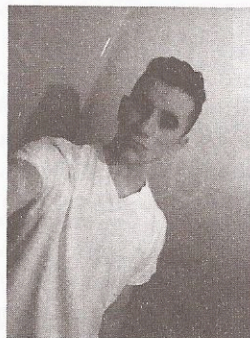

A čo ty a zlozvyky?

Radovan Tanáč, II.A

„Nemám žiadne.“ - moja automatická odpoveď. Avšak, keď sa nad tým dobre zamyslím, som výborným príkladom zlozvykov každého druhu. Od obyčajného dupkania nohou z nervozity až po bizarnosť ako napríklad cmúľanie si retiazky na krku. Určite všetci dobre poznáte tú predpisomkovú nervozitu, keď už naozaj nevíete čo so sebou. Jednoducho ja si začnem „pukať“ prsty, prehrabávať vlasy, vykladať nohu na nohu.

„A čo ty a zlozvyky?“ - skús teraz odpovedať.“

Róbert Bruckmayer

„Ani neviem, či nejaké mám, asi že mám tik stále po všetkom klopať, lebo som bubeník.“

Simona Škrabáková, III.A

„Ja si napríklad stále dupkám nohou, nie iba keď som nervózna, ale stále. Okrem toho sa dosť často hrám s vlasmi, hlavne počas vyučovania a hryziem si peru.“

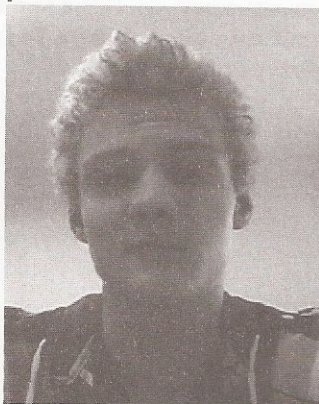

Tamara Vajdíková, sexta
„Neustále si pospevujem. Stále. Je jedno čo a je mi jedno či je to falošné.“

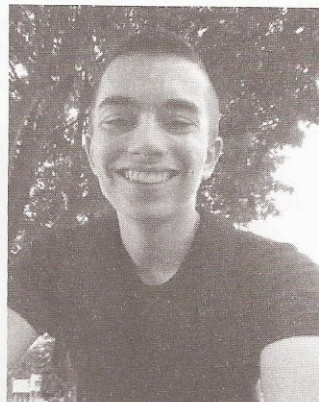
Júlia Tarabová, II. A

„Myslím, že všetci máme nejaký zlozvyk, aj keď si ho už ani neuvedomujeme. Napríklad ja si často zakrývam tvár a natáčam si vlasy s perom.“

Ondrej Žaludek, III.IS

„Hrozne často si hryziem do pera a nadávam. Je to blbé keď nechtiac kúsok pera odhryznem, drhnem sa asi ešte dvadsať minút.“

Štefan Lukáč

„Dost často kývam hlavou. Nielen ako „áno“ a „nie“, ale stále. Už je to pre mňa inštinktívne. A stále nosím pri sebe toho „debila“- mobil, a checkujem ho.“

Radko

Ako sa zbaviť zlozvykov ?

Skoro každý jeden z nás má nejaký zlozvyk, ktorý nám vie pekne znepríjemniť život. Či už je to obhrýzanie nechtov, prejedanie sa sladkosťami, fajčenie či dokonca neustále nutkanie kontrolovať telefón. Stretávame sa s tým určite každý, či už to vidíme sami na sebe, prípadne si to všímame u svojho okolia. Väčšina zlých návykov môže byť dokonca pre nás nebezpečná a zdravotne škodlivá, preto by sme ich nemali brať na ľahkú váhu a začať proti nim bojovať.

Prvý krok

Ako na to? Prvý krok je veľmi dôležitý. Vo všetkom. Treba sa hlavne vzoprieť, všímať si sám seba a uvedomiť si, že aj to prekladanie nohy cez nohu či praskanie kĺbov na rukách je taktiež zlozvykom. A nie veľmi priaznivým pre naše telo.

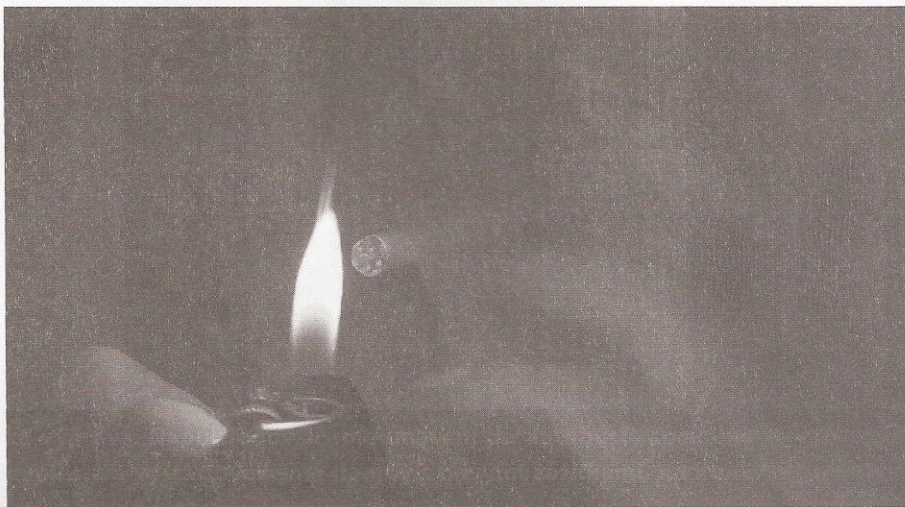
Motivácia

Nie je nič menej atraktívne ako obhrýzené nechty na rukách. Ruky sú vizitkou každého človeka a spravia prvý dojem dôležitejší ako si myslíte. Stále máte pocit že zlozvyky sú prirodzené a netreba s nimi bojovať? Prirodzené určite sú ale či pre náš nejakým spôsobom priaznivé? Ťažko povedať. Pokiaľ sa tu bavíme o obhrýzených nechtoch, perách, či o špáraní sa v nose ide skôr o estetické vady ktoré sú videné hlavne vašim okolím ale tu ide o viac ako len o vzhľad.

Dlhým vysedávaním na záchode si môžeme privodiť nepríjemné hemoroidy, nosením vysokých opätokov denne zase problémy s chrbticou a váhonosnými kĺbami. Nosením úzkych džínsov zase mnohé gynekologické a urologické problémy a zo slúchadiel v ušiach si môžeme dokonca otupiť vnímanie vyšších frekvencií, čo má za následok pískanie alebo šumenie v hlave. Nie je naozaj čas začať rozmýšľať ako sa takýmto návykom vyhnúť?

Dá sa to, ale ako ?

Zvyk môžeme definovať aj ako častú, opakovanú akciu, ktorú sme si v hlave podmanili robíme ju tak často, že ju náš mozog pokladá za automatickú a nedobrovoľnú aktivitu. Obmedzenie, prípadne úplne odstránenie zlozvyku určite nie je ľahké, neexistuje rýchly spôsob ako ho dosiahnuť s taktiež na každého neplatia rovnaké návody. Treba sa o to aspoň pokúsiť, aj keď to nepôjde hneď od začiatku, nevzdať sa, zatnúť zuby a pokračovať. Tu je zopár tipov a trikov ktoré vám môžu pomôcť pri odstránení vášho zlozvyku:

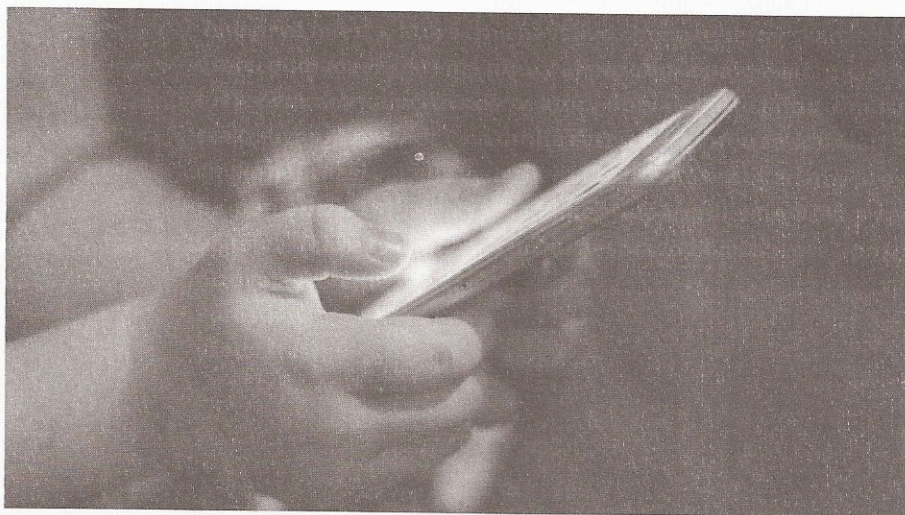

1. Napíšte si pre a proti

Ako bolo spomínané vyššie, uvedomenie vlastného zlozvyku je veľmi dôležité pretože mnohí z nás ho za zlozvyk ani nepovažujú. Zlozvyky nám jednoducho časom nejak prirástli a my si vlastne jeho existenciu ani neuvedomujeme. Žiadny zlozvyk netreba brať na ľahkú váhu, ak patríte do tejto kategórie, skúste si na papier napísať všetky klady a zápory vášho zlozvyku a možno budete veľmi prekvapení ako to bude vyzerať.

2. Upozornite na váš zlozvyk okolie

Tento bod vie pomôcť viac ako si myslíte. V sebe nemusíme mať toľko sebazaprenia a pevnej vôle ale vaša rodina alebo najlepší kamarát možno áno a keď im na vás záleží, budú sa snažiť vám pomôcť. Vždy vás upozorní keď si budete chcieť zobrať tie čipsy k telke, vypne telefón keď si bude myslieť že to prehánate a zoberie vám krabičku cigariet. Len treba chcieť, dôležité je začať sám od seba.

3. Nájdite alternatívnejšie riešenie

Skúste nájsť iný návyk, ktorý by vedel nahradiť alebo úplne zabrániť neželanej aktivite. Používanie nadávok nahradte inými slovami, ktoré môžu byť aj vtipné alebo frazeologizmy. Namiesto čipsov si kúpte oriešky, prípadne môžete zbehnúť do nejakého bioshopu a kúpiť si špeciálne nízkosacharidové čipsy s vysokým obsahom proteínov. Namiesto cigariet začnite žuť žuvačky prípadne si kúpte elektronickú cigaretu. V drogérii si môžete kúpiť za pár eur priesvitný lak na nechty, ktorý zanechá horkastú chuť v ústnej dutine a vy si veľmi rýchlo rozmyslíte či si budete chcieť nechty obhrýzať aj naďalej. V dnešnej modernej pokročilej dobe existuje veľa alternatív, tak prečo ich nevyužiť?

4. Sebazaprenie, veľa sebazaprenia a ešte viac sebazaprenia

Naším najhlavnejším problémom je, že si myslíme že nemáme pevnú vôľu. Myslíme si že to nedokážeme, preto sa o to po jednom neúspechu už ani nepokúšame. Chyba. Z čoho máme strach? Čo môžeme stratiť? Je pravda že je to ťažšie ako sa to na prvý pohľad zdalo ale netreba sa podceňovať. Všetko čo si zaumienime aj môžeme dosiahnuť len treba chcieť. Pôjde to, ale iba keď do toho dáte všetko. Hlavne začnite. A nezabudnite, nie ste v tom sami!

Dia

Rozhovor so športovcom

Barbora Tomanová

Ako si sa vlastne dostala k plávaniu?

Moji rodičia ma v piatich rokoch prihlásili na plávanie, pretože som sa strašne bála vody - vždy, keď ma ocko chcel hodiť do bazéna, tak som ho celého doškriabala :D. Na plávaní sa mi darilo, tak som pri tom ostala. A robím ho až dodnes.

A venuješ sa v plávaní konkrétnej disciplíne?

Som znakárka a kraulérka a celkom mi ide aj motýl. Tieto mi idú najlepšie a najviac sa mi v nich darí.

Ako vyzerá tvoj rozvrh? Ako často trénuješ?

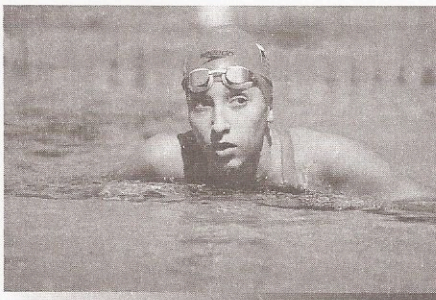
Priemerne mám za deň asi 3-4 hodiny tréningu. Dokopy 10-11 tréningov vo vode za týždeň a asi 5 tréningov na sucho - buď v posilňovni alebo pilates... Ráno mávam tréning väčšinou vo vode, poobede na sucho aj vo vode.

Vedela by si nám povedať, ako a či plávanie ovplyvňuje tvoj voľný čas? Stíhaš sa okrem športu venovať aj takým normálnym; aktivitám, aké robia ostatné decká v tvojom veku? Alebo ti to nechýba? ;)

No, voľný čas asi ani poriadne nemám :D Ale neľutujem to, pretože vďaka plávaniu veľa cestujem a spoznávam nových ľudí a keď chodíme na preteky z reprezentácie, tak aj nové krajiny. A ak tam náhodou máme trochu voľného času, pozeráme pamiatky. Ani si neviem predstaviť, že by som sa len tak flákala po vonku a nič poriadne nerobila...

Keďže si aktívna športovkyňa, máš aj špeciálny stravovací režim?

Už som počula aj to, že si niektorí mysleli, že jem len zdravé veci a pritom jedávam dá sa povedať, že všetko, čo nejde mňa :D a častokrát si doprajem aj niečo nezdravé ako napríklad ;mekáč. Chodím tam dosť často :D Na pretekoch jedávam to, čo nám navaria a pred štartom maximálne hroznový cukor. Niekedy zjem za celý deň len banán alebo niečo malé, ale vždy lepšie ako keby som pretekala najedená.

Môžeš sa pochváliť svojimi najväčšími úspechmi?

A ktorý si najviac ceníš?

Môj najväčší úspech doteraz je 4. miesto na Európskom Olympijskom Festivale Mládeže v Tbilisi, čo bolo teraz v lete (vrátane 5. a 8. miesta). Tiež medzi veľké úspechy patrí to, že som zaplávala body do seniorskej reprezentácie. A najnovšie 21. miesto na majstrovstvách sveta juniorov v Singapure, kde som pretekala s dievčatami o 4 roky staršími ako som ja, v štafete sme boli ôsme, pričom sa nám podarilo dať seniorsky rekord :)

Takže úspechov máš celkom dosť ;) Mala si niekedy aj zlé obdobie, kedy sa ti nedarilo? Ak áno, tak čo ti pomohlo to prekonať?

Mala som len fázy, kedy som strácala motiváciu a aj som uvažovala, že skončím, ale všetci ma prehovárali, že by som urobila veľkú chybu a naozaj by to bola chyba... Ale to každý športovec občas máva po ťažkom tréningu zlé chvíle. :)

To by bola škoda, veru!)

Aby ste sa vyhli takýmto situáciám, mávate aj psychickú prípravu? Iba keď sme na repre-sústredeniach mávame prezentácie, ako sa sústrediť, koncentrovať a zároveň rozoberáme správnu výživu a podobné veci. Ale pravidelne nie.

A keď už sme pri tej motivácii, čo ťa pri plávaní stále drží? Je to nejaká konkrétna vec, vzor, či vízia do budúcnosti?

Asi je to motivácia, ale aj istá zodpovednosť, keď už sa tomu športu venujem tak dlho, tak to nemôžem vzdať, keď sa mi v ňom navyše darí. A okrem toho, som súťaživý typ a nedokázala by som sa vzdať pocitu, keď sa mi niekoho podarí poraziť či už na tréningoch alebo na pretekoch. Samozrejme, mám ciele, ktoré túžim splniť, a preto každé ráno vstávam s myšlienkou, že idem do toho. :)

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa ďalších úspechov !!!

Tomáš Púchly

1. Čo ťa viedlo k tomu, aby si začal plávať?

Mám športovú rodinu a sestru, ktorá je výborná plavkyňa. K vode som mal vždy blízky vzťah, tak som to chcel vyskúšať a už som pri tom

2. A ako dlho plávaš?

Plávam už od 4 rokov, čiže dokopy to je asi 14 rokov.

Venuješ sa aj konkrétnej disciplíne? A ak áno, tak prečo si sa tak rozhodol?

T: V plávaní máme 5 plaveckých spôsobov a to motýľ, znak, prsia, kraul a polohový pretek. Ja mám najradšej motýlika a kraula, špeciálne 50 a 100 metrov. V týchto tratiach dokáže plavec vyvinúť najväčšiu rýchlosť, a to ma neskutočne baví ;)

Mohol by si nám popísať, ako vyzerá tvoj týždeň?

Ako často mávaš tréningy?

T: Trénujem od pondelka do soboty, a to každý deň dvojfázovo. Stále dokola voda a posilňovňa - to je potrebné k tomu, aby som bol rýchly plavec, a aby som tak aj vyzeral. :D

Ako plávanie ovplyvňuje tvoj voľný čas? Vedel by si to popísať? Stíhaš sa venovať aj niečomu inému ako plávaniu?

T: Necítim, že by som o niečo prichádza, je to môj životný štýl, takže plávam cez voľný čas. Radšej plávam, než chodím. Samozrejme, stíham sa venovať hlavne priateľke, ktorá mimochodom chodí do našej školy do 4.A a je to najlepšie dievča na svete!! ☑ Stíham sa venovať aj rodine a kamarátom.

A čo škola?

T :

Škola sa pri tom všetkom ťažšie stíha, ale snažím sa o to.

Môžeš sa pochváliť svojimi najväčšími úspechmi?

T: Tak najväčší úspech je asi, že som prekonal spolu vyše 150 slovenských rekordov. 16-te miesto na OH mládeže 2014, kde som pretekals o dva roky staršími borcami. Nedávno som bol na Majstrovstvách sveta juniorov, kde som skončil jedenásty .

A ktorý rekord si najviac ceníš?

T: Najcennejšie sú tie, ktoré som ako prvý prekonal po 33 rokoch. To boli rekordy Marcela Géryho.

Keď sme už pri tvojej kariére, aké boli tvoje začiatky?

Mal si aj nejaké zlé obdobia, kedy sa ti nedarilo?

T: Pamätám si úplne prvé preteky. Bolo to v Piešťanoch a pretekal som 25 metrov kraul. Mal som asi 6 rokov a hneď som vyhral prvú súťaž. ;) Každý športovec má aj dobré aj zlé obdobia. Keď sú to tie zlé, tak sa treba zaťať a makať, a ono to pôjde. Samozrejme, sú aj obdobia, kedy má toho športovec plné zuby a vtedy treba vypnúť a myslieť na niečo iné. Vtedy pri mne stál tréner a povzbudil ma do ďalšej roboty.

Ako to chodí, keď sa chystáš na preteky? Pripravuješ sa aj psychicky?

T: Tak pred veľkými pretekmi hrajú dôležitú

úlohu myšlienky. Každá zlá myšlienka dokáže ten výkon spomaliť.

Máš aj nejaký rituál?

Modlím sa a ,samozrejme, najdôležitejší rituál pred pretekom je vykonať dobrú

potrebu a odľahčiť sa trochu :D

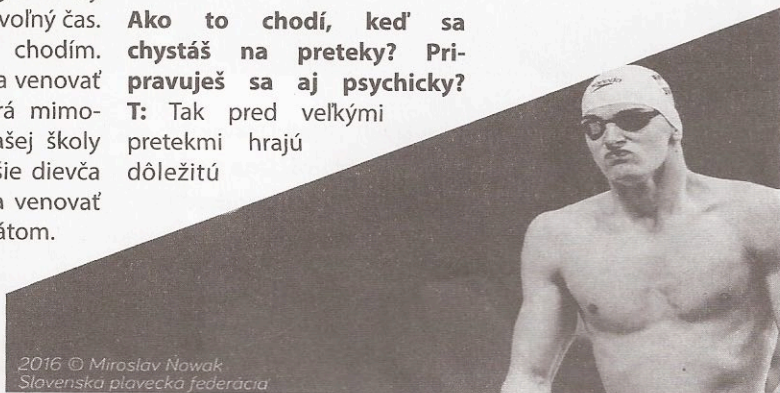
A čo strava? Máš kvôli plávaniu nejaké obmedzenia?

T: Stravu mám celý rok prísne upravenú, nemôžem dať do seba hocičo. Musím si dávať pozor na váh, pretože každé kilo je cítiť. Ale zas nemôžem nejst, lebo by som nemal silu.

Posledná otázka: Čo ťa v plávaní motivuje? Máš nejaký vzor?

T: Chcem byť najrýchlejší na svete a dokázať to, čo ešte nikto nedokázal. Plávanie ma neskutočne baví. ☑ Konkrétny vzor mám, je to brazílsky plavec Cesar Cielo, ktorý je najrýchlejší šprintér a držiteľ svetových rekordov.

Aj tebe ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa ďalších úspechov!!!

2016 © Miroslav Nowak
Slovenská plavecká federácia

Literárna výprava na Oravu

(alebo návod na to, ako si pohnevať všetky triedy v ročníku)

Koniec školského roka sa ani tento raz nezaobišiel bez výletu na Oravu. A keďže sme boli tretiaci, týkalo sa toto malé literárne dobrodružstvo práve nás. Už samotný zápis na výlet sa niesol v napätej atmosfére. 3.B, ktorá ako jediná trieda doteraz ešte nikdy počas svojho stredoškolského života nemala šancu ísť na aspoň dvojdňový výlet, bola natoľko nadšená a premotivovaná, že hneď v prvý deň zaplnila asi trištvrtiny miest na výlet a tým spôsobila v ostatných triedach toho ročníka masovú hystériu. Takže sa s nami (3.B) nikto až do výletu nebavil. Žily nám to našťastie nepretrhlo. A, vďaka Bohu, čoskoro sme sa všetci stretli pri bráne, kde nás už čakal, pardon, my sme čakali autobus, ktorý nás mal spevádzať počas celého výletu.

Ako prvé miesto, ktoré sme navštívili, bol nádherný skanzen Múzeum slovenskej dediny, kde sme všetci obdivovali okrem kultúry aj prírodu, a najmä alergici si poriadne užili jej krásne rozkvitnuté lúky. Zvuk smrkajúcich nosov, ktorý dotváral túto letnú atmosféru, spôsobil, že ani jedno oko neostalo suché. A nasledovala druhá zastávka, ktorou sa stal Martinský národný cintorín. Pre skrátenie chvíle nám naši učitelia vymysleli súťaž: nájsť hroby známych osobností, ktoré sme dostali napísané na papieriku. Odmena ťa neminie! Nepočítali sme však s malým dodatkom: A potom nájsť aj učiteľov. Takže to skončilo trochu nespravodlivo, ale pre upokojenie porazených, spolužiak zorganizoval verejné

vorlístkov. A všetci šťastní.

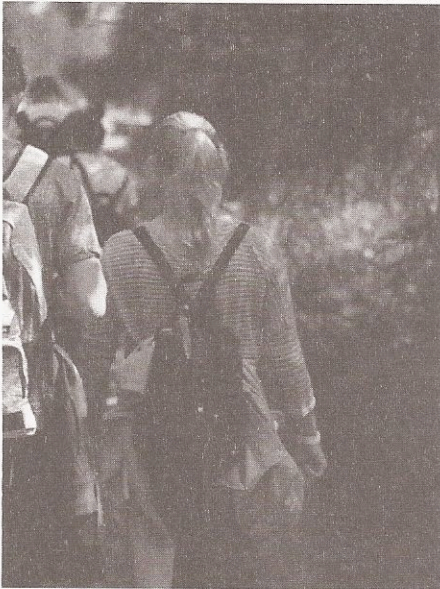
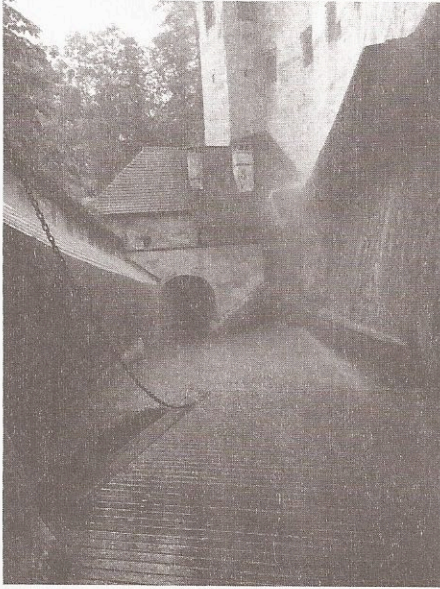

zbieranie štipotom už boli

Nasledoval hlavný bod programu - veľkolepý Oravský hrad, ktorý sa všetkým nesmierne páčil (taktiež kvôli hodinovému rozchodu, ktorý väčšina z nás využila na utíšenie hladu bryndzovými haluškami). A vďaka milému sprievodcovi nám trojhodinová prehliadka ubehla ako voda (a keď sa už spomína voda, ani tá nás neobišla. Vďaka premenlivému počasiu sme sa už večer nemuseli sprchovať).

Po tejto prehliadke sme sa presunuli do dediny Rabča, kde sme mali zabezpečené ubytovanie. Čo viac dodať, večer ubehol ako každý iný večer (na každom školskom výlete, keď sa stretne dobrá partia :-).

Ráno sa vstávalo trochu ťažšie, ako sa večer zaspávalo. Vyše hodinová prechádzka do kopca, na ktorom sa nachádza hájovňa Pavla Orzsága Hviezdoslava, nás prebrala, ako sa patrí. Alebo aj unavila, ako sa patrí, a potom sme si už všetci s úľavou sadli na stoličky a ticho počúvali zaujímavé rozprávanie o Hviezdoslavovi aj Milovi Urbanovi, ktorý sa v tejto hájovni narodil. Odtiaľ, keď sme úspešne zvládli aj cestu späť, sme sa presunuli na naše posledné stanovište, a to do Jasenovej, do domu Martina Kukučina.

A tým sa skončila naša oravská výprava. Napochodovali sme unavení do autobusu, spokojne a ticho sme sa usadili na svoje miesta a vyštartovali sme domov s novými zážitkami, na ktoré budeme ešte dlho spomínať.

F O T O P R Í L O H A

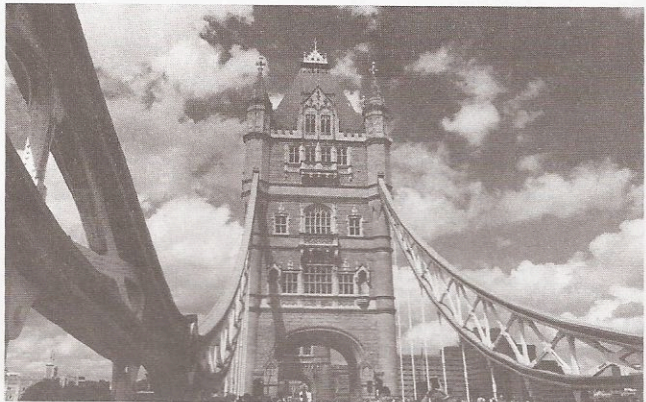
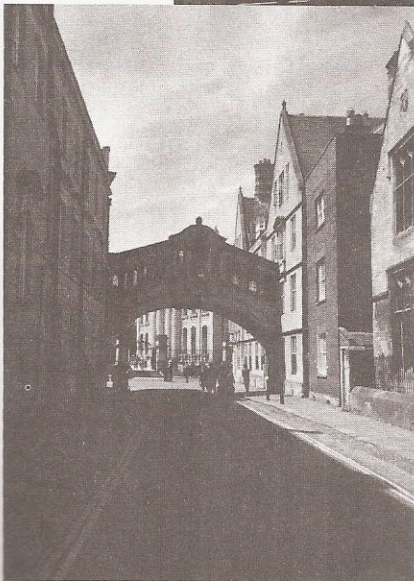
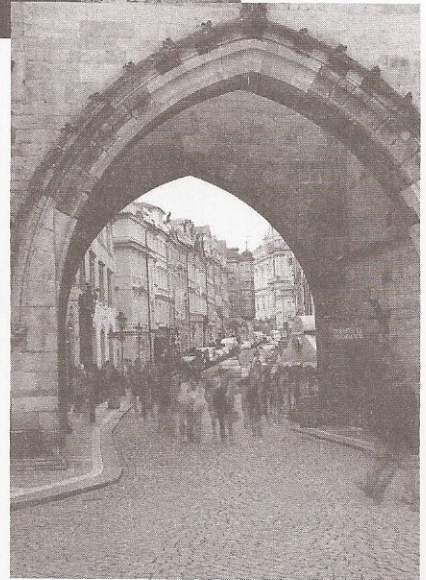
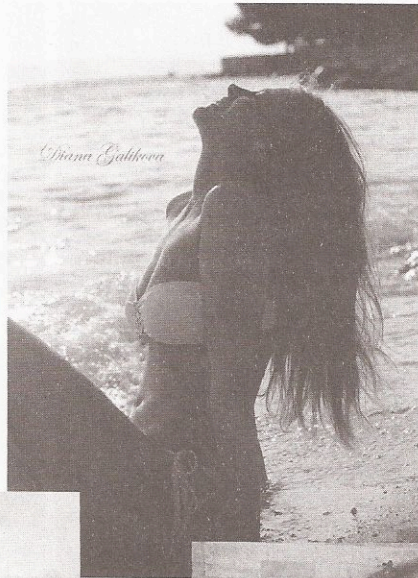
cestovanie

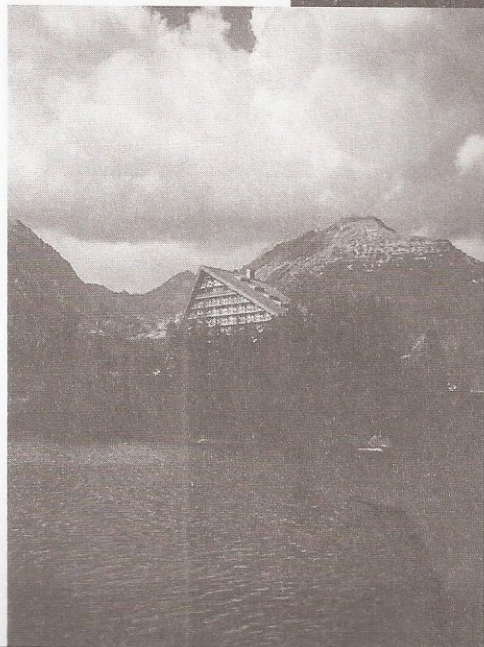
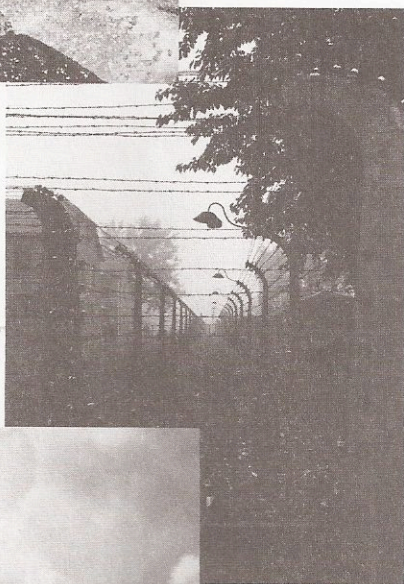
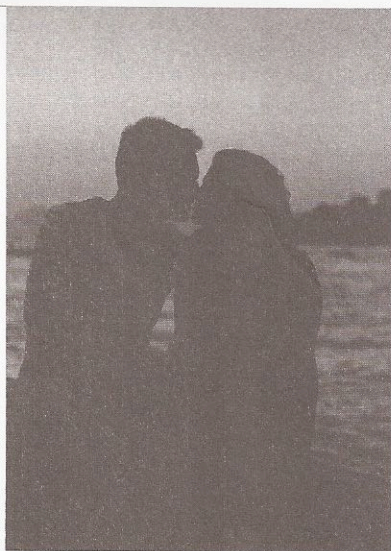
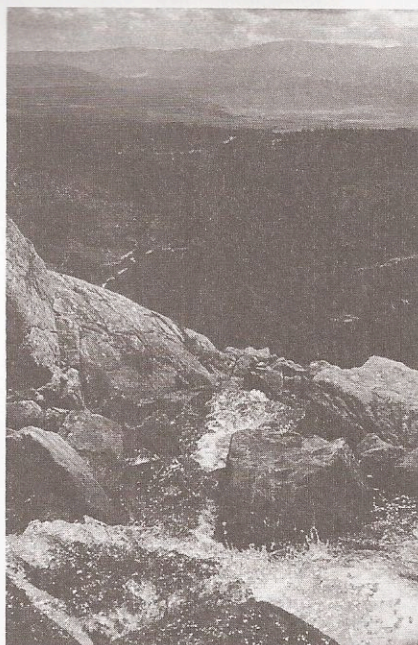
by Diane Galik

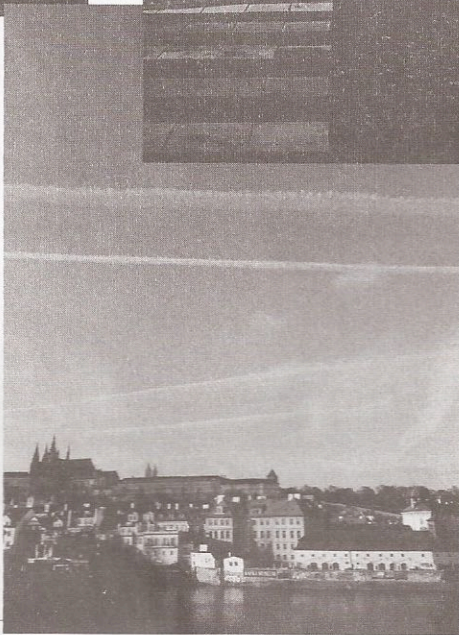
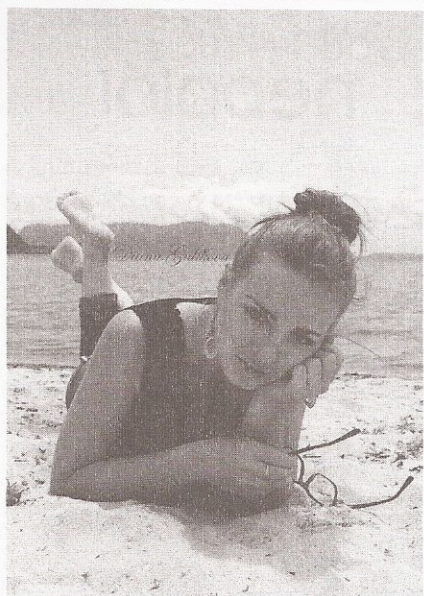

AND Then
I realized
ADVENTURES
are the best
way to *Learn*

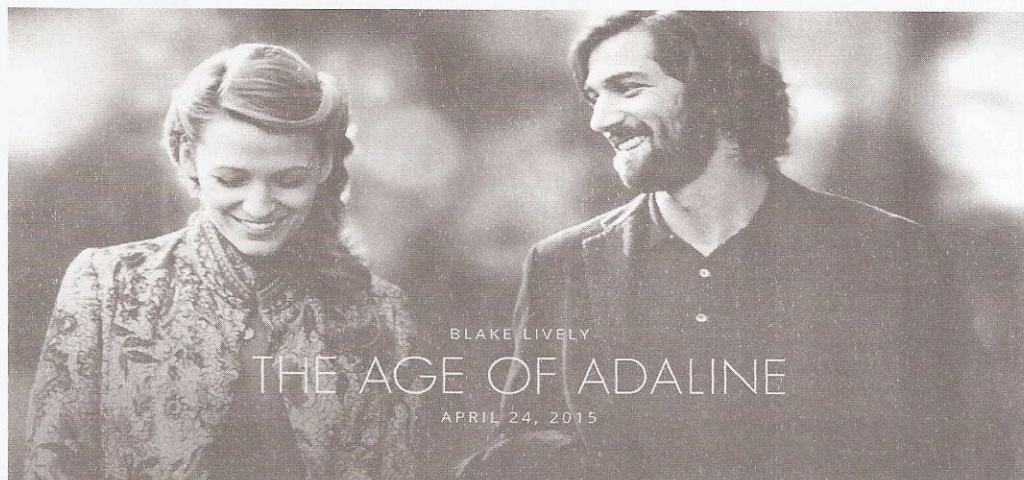
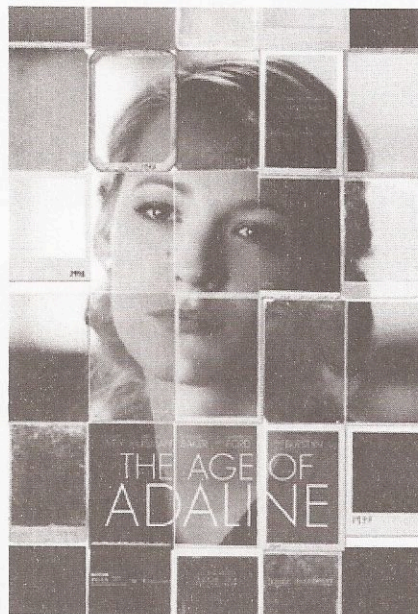

Toto tu ešte nebolo!

Večne mladá – The Age of Adeline (2015)

Ide o príbeh ženy zo San Francisca, ktorá sa zastavila v čase, zatiaľ čo život okolo nej plynul ďalej. Niekoľko desaťročí sa preto musela prispôbovať súčasnej dobe nielen vzhľadom, ale aj pravidelným sťahovaním a zmenou identity. Hlavná hrdinka – Adeline je veľmi inteligentná, múdra a atraktívna žena, s kopou skúsenosti. Niet divu, že očarila aj mladého Ellisa, ktorý si bezhlavo ide za svojím cieľom. Prelína sa tu dej z prítomnosti, s dejom z minulosti. Jej príbeh sa postupne odhaľuje, až kým jej nepresiakne do súčasného života. Dostáva sa do komplikovanej situácie, kedy čelí tvárou v tvár svojej minulosti a niekoľkým nezodpovedaným otázkam. Tento film sa mi veľmi páčil, pretože nebol vôbec preafektovaný ako väčšina amerických filmov. Celý film má retro - príjemný nádych. Hlavnú úlohu - Adeline si zahrala herečka Blake Lively, ktorá je mne osobne veľmi sympatická. Páčil sa mi štýl, akým bol film natočený. Žiaden záber nebol zbytočný, ani nudný, práve naopak. Kto má rád pohodové, nenáročné filmy, tak tento môžem odporučiť.

Barborka

Obchodníci s nádejou

Autor: Miroslava Varáčková

Túto knihu som dostala, je super, ale sama by som si ju asi nekúpila, pretože má podľa mňa nezaujímavý obal - no nesúdme však veci podľa obalu. Kniha skrýva vo vnútri silný a miestami až neskutočný príbeh. Ja romantiku síce nemusím, ale v diele sa spája aj s napätím, s nepredvídateľnosťou, a to už nie je taká klasika. Áno, hlavnou hrdinkou je síce študentka gymnázia Júlia, ktorá neskôr objaví svoju lásku, ale nie hocijakú. Musím sa však priznať, že sa tak ľahko nerozplačem, no pri čítaní hlavne prvých strán som mala „zarosené“ oči. Vo mne tento príbeh zanechal taký pocit, že ak si naň spomeniem, okamžite si viac vážim svojich blízkych. Lebo nikdy nevieme, čo sa môže stať - tak ako je to aj v tomto príbehu od Varáčkovej. No späť k príbehu, potešilo ma, že malá časť príbehu sa odohrávala aj v Trnave. Celý príbeh je plný zvláštnych udalostí sprevádzaných zlými snami a predtuchami Júlie. Spoznáva svoju osobnosť, o akej sa jej ani nespávalo. Nestíha sa čudovať znameniam a odkazom, ktoré jej zanechala mama, miestami má pocit, že to ani nie je realita. Príbeh je síce smutný, ja sa takým vyhýbam, ale sama som bola prekvapená, aká som bola rada, keď som si mohla chvíľu spraviť pohodičku a prečítať zopár strán. Každý je ale iný, preto možno niekto povie, že to je nič moc, niekto možno bude so mnou súhlasiť. Nebudem vám prezrádzať viac, aby ste zažili toľko neočakávaných emócií a myšlienok, ako ja..

Nika

Mesto kostí (Cassandra Clare)

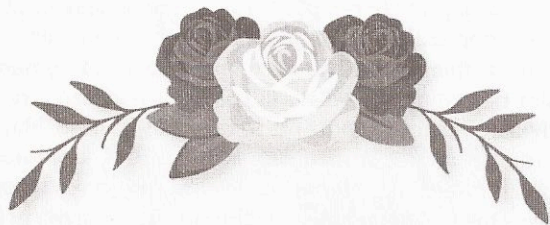
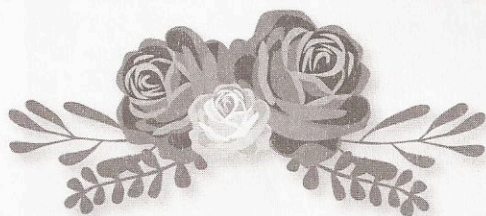
Mesto kostí je kniha, ktorou spôsobilá Cassandra Clare vo svete Tieňolovecký ošial. Tínedžerka Clary Frayová žije „obyčajný“ newyorský život - rada kreslí a trávi čas so svojim najlepším priateľom Simonom. Keď však na jednej divokej diskotéke Clary uvidí podozrivých ľudí zabiť človeka, začína si o sebe myslieť, že je cvok. Nikto iný tých týpkov totiž nevidel. Po záhadnom zmiznutí jej mamy preniká Clary do tajomného sveta Tieňolovcov (napol anjelov, napol ľudí), zisťuje veľa vecí o tom, kým je a predovšetkým spoznáva príťažlivého, hoci trochu arogantného Tieňolovca Jacea, s ktorým sa každou kapitolou viac a viac zblízuje. Svet Tieňolovcov je však pre Clary veľmi nebezpečný a jej vzťah k Jaceovi tiež nie je taký jednoduchý, ako si predstavovala...Kniha sa ľahko číta, Clareová s nadhľadom a humorom opisuje svet, v ktorom neviete, či prežijete nasledujúci deň. Jej príbeh plynie bez zbytočných nezaujímavých opisov, ktoré by vás mali odradiť. Každý fanúšik fantasy by si ju mal stopercentne prečítať.

Janka Stredánska

Literárna príloha

Príliš rýchlo

Príliš rýchlo.
Míňajú sa chvíle, momenty a city,
príliš rýchlo. A v dňoch skrytí
meníme vlastné ja bez pomoci času a
príliš rýchlo
mení nás čas bez vlastného pričinenia.
Kedy sa to stalo?
Dívam sa na vlastné ruky a vidím v nich
ruky mamy,
dívam sa na vlastný život a vidím v ňom
život otca.
Kedy sa to stalo?
A sekundy stále plynú...
Príliš rýchlo, bezo zmyslu,
môcť tak spraviť čiaru zvislú,
v tej chvíli by všetko stíchlo.
Iba ja.
A vlastné echo
pomiešané v jedno.
Smiem sa znova liečiť smiechom?
Kútiky úst- zdvíham ich akosi nasilu.
Utiecť tak z vlastného azylu...
Byť sami.
S nami.
A snami.
Dokedy ešte pôjde to?
Príliš rýchlo.
A čo ak nie?
Čo ak len ja som príliš rýchla?
Opäť ma stará bolesť pichla, opäť zas raz
som pravdou stíchla.
Príliš rýchlo-
a čo ak nie?!

Tichý monológ n.4

Raz ráno vstanem z postele.
Vyrovnanejšia ako včera.
Otupenejšia ako včera.
Vytratí sa raz z perín tvoja vôňa?
Zmizne mi z pier tvoja chuť?
Keď spálím všetky fotky, zabudnem po čase, ako si
vyzeral?
Budem raz zase ľahká?
Opadne všetok smútok a strach a beznádej a to
najobéznejšie-
láska?
Budem raz zase ľahká?!
Vrývam si nechty do krku a vyškrabávam odtiaľ dáv-
no zaschnuté bozky.
„Už nemáš žiadnu moc!“ kričím do noci a sama sa
pred tými slovami trasiem.
Studený dotyk reality kolien na vrelom čele.
Popraskané dlane.
Že či ti odpustím?
To sotva.
Nespýtal si sa.
Tentoraz ani očami.
I Crusoe by zaplakal nad pustotou môjho vnútra.
Vyžraté.
Znité.
A červivé.
Od teba.
A pre teba..
Som ešte do teba?
Spýtaj sa sám-
seba.

Ejmý

SLADKÁ TRPKOSŤ ŽIVOTA

„Chceš kávu alebo čaj?“ ozval sa z kuchyne.

Snaží sa, vidím to, len viem, že to nie je normálne. Predtým sa ma nikdy nepýtal, či budem piť kávu alebo čaj.

„Počuješ?“, zakričal hlasnejšie.

Kašlem na tvoje ohľady, na tvoju kávu a čaj, na to, či si umyješ po sebe šálku, keď si to doteraz nerobil. Všetko je odteraz inak.

„Bude to dobré“, bola tá veta, čo ma mala podporiť.

Obidvaja vieme, že nebude! To, čo nás malo spojiť - nás rozdelilo. Hlboko a navždy.

„Veď sme na to dvaja“, bol ďalší nezmysel, čo mi povedal.

TRAJA, chcelo sa mi doplniť. Ale mlčím.

„A kedy tam máš byť? Keď chceš, odveziem ťa tam. Poobede mám ešte čas. A potom ti hned' zavolám...Alebo zavolám vrchnej sestry. Dala mi číslo...“

„Bude to v poriadku, neboj.“

Neodpovedám. Načo. Sadám si k stolu v našej malej kuchyni. K stolu pre dvoch. Sedíme tu však traja. Dokedy?

O týždeň tu budeme sedieť už len dvaja.

Možno.

Ja to mám rozhodnúť. Sme na to dvaja.

Dvaja?

Tam budem sama. A potom už celý život. S vedomím, že som to mohla zmeniť.

Dopil kávu a umyl si šálku. Tak, ako to nikdy predtým nerobil.

Zobral si kufrík, obliekol si kabát, hľadá kľúče a slová, čo by povedal...

Kľúče našiel....

*****

O 40 rokov neskôr...v Národnom divadle...

„Cenu Krišťáľové krídlo získava doktor Andrej Čižmár za humanitný prínos v oblasti medicíny...“

...v potlesku prítomného publika cítim teplé mokré pramienky, čo mi stekajú po tvári..

A ja sedím v prítmí sály s kolegami môjho syna.... dojatá, hrdá a sama.

Jakub

Sama?

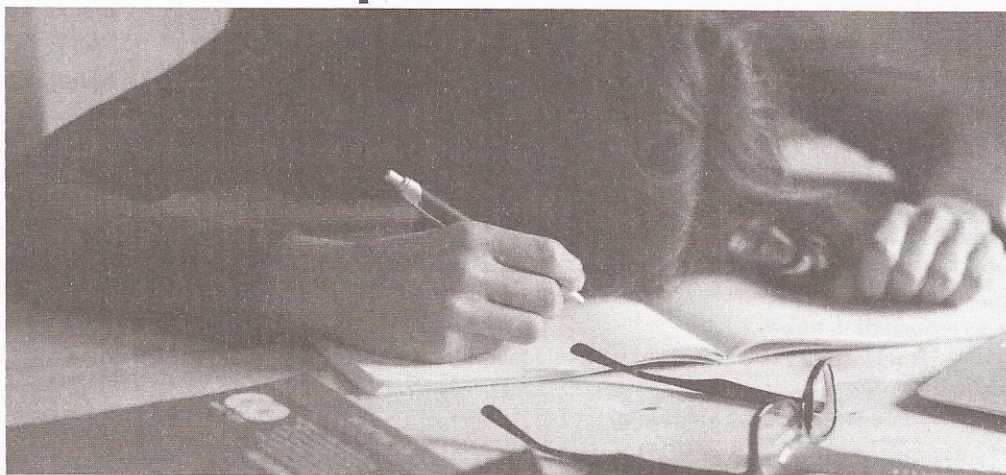
Večer pred odchodom

Ženy, čo sa už definitívne rozhodli,
večer pred odchodom
bezcieľne chodia po kuchyni
a počúvajú plač zradeného lona,
nemý plač bezbranných,
plač nevedomej hmoty,
v ktorej sa zaiskril život.
Stôl sa prehýba pod zblednutou slzou,
pod pečiatkami a podnosmi,
pod labyrintom príčin –
tak oťažieva povolenie potratu.

Ten večer má oči zviazaného zvieraťa.
A ich manželia a milenci
trúsia svoje sofizmy:
Áno, tak je to správne,
dieťa ti môže len ublížiť,
si slabá, vyhneš sa hanbe.
No ženy len chodia a chodia
a boja sa pozrieť na stôl
a v nečujnom plači ich lona
rachotí čosi cudzie a strašné
ako krvavý kočík,
ktorý sa rúti dolu svedomím.

(V. Mihálik: Trpky)

Ako si nás tá maturita predsa len počkala

Narazili ste už na: #huramaturita, #tesimsanamaturitu alebo dokonca #akybudematmojzivot-zmyselpomaturite? Ak áno, mali by ste vážne pouvažovať nad tým, koho "followujete". Už nám zostáva iba 30 dní do maturít. Preboha, prečo?! Čo som komu urobil? Som ešte tak mladý, celý život mám pred sebou. Ešte som chcel skúsiť toľko vecí ako napríklad: dostať jednotku z nemčiny, ísť do Austrálie a chytať kengury holými rukami alebo pobozkať chlapca... Nie, to posledné asi nie. Jednoducho chcem tým povedať, že ten čas strašne rýchlo ubehol a ani neviem, kedy som si to stihol vlastne uvedomiť. Alebo viem? Podme na to chronologicky.

- 1250 dní pred maturitou: Juchú, konečne stredná! Nová škola, noví ľudia, nový začiatok, veľmi sa teším.
- 1050 dní pred maturitou: Nedá sa to tu vydržať. Neustále len píšeme písomky. Prestúpim? Neprestúpim? Našťastie máme 1/8 gymnázia za sebou.
- 825 dní pred maturitou: Snád' to bude tento rok lepšie. Pribudli nám semináre, mohla by to byť sranda.
- 775 dní pred maturitou: Učiteľka: „Vy ako chcete zmaturovať? Lenivejších žiakov ako vy som ešte nikdy nemala!“ No čo, maturujeme až o 2 roky.
- 550 dní pred maturitou: Ďalšie semináre?! Aspoň, že Bio, Chémiu a hlavne Geo máme len raz do týždňa.
- 300 dní pred maturitou: Ideme von? Posledný autobus mi ide 22:35. No dobre, pôjdem na štvrtý ráno. Učiteľ: „Pod' si dopísať tú písomku.“ Žiak: „A nedalo by sa to dopísať zajtra?“ Učiteľ: „No nie, nedalo!“ Žiak: „Tak mi tam rovno zapíšte päťku.“ Učiteľ: „A ty môj zlatý ako mieniš zmaturovať?!“ No, mienim vôbec? Čas ukáže. Ešte ho je dosť.
- 150 dní pred maturitou: Učiteľ: „Tento rok maturujete, kedy sa chcete začať učiť?!“ My: „Času a času.“ V duchu už rozpracovávam plán na útek do divočiny či na prácu v McDonalde. Nemôže to byť predsa až také zlé...
- 30 dní pred maturitou (súčasnosť): Učiteľ: „Pozrite, maturovať sa dá aj v septembri, februári, kludne môžete maturovať aj budúci rok s tretiakmi.“ Čo, my už maturujeme? Vážne? Vidíme sa v septembri? Keď nedám test, musím dať ústnu aspoň na trojku. Keď nespravím písomnú, pripustia ma k ústnej? A podobných myšlienok máme plné hlavy. Ubehlo nám to ako voda. Štyri roky sú fuč. Je čas, aby išiel každý svojou cestou: na vysokú, do zahraničia alebo v septembri na opravné. Ale nie, žartujem. Určite nejako zmaturovujeme, všetci. Prinajhoršom si pozriem pár motivačných obrázkov, vypočujem pesničky s motivačným textom, či pozriem film The Secret a môžem ísť spať s pocitom, že som pre tú maturitu aspoň niečo spravil.

Erik Petráš

Tajný agent Ľudo z CERN-u

Všetci dobre poznáme verziu pána profesora Kmeťa o príchode na našu školu. Vraj: „Prišiel som sem za frajerkou.“ Aká je však skutočná motivácia? Čo je pravdy na tom, že z nášho suterénu mizne čoraz viac myší, a vracajú sa s väčším počtom končatín alebo uší, a že z kabinetu fyziky vychádzajú podivné zvuky a výpary? Trochu sme sa báli, že pán profesor spraví pokusy aj na nás, ale nakoniec sme sa odvážili, vstúpili sme do toho tajomného úkrytu a spýtali sme sa priamo podozrivého.

N.B.: „V druhom ročníku ste nám povedali, že ste do Trnavy prišli za frajerkou. Mohli by ste nám ju presnejšie opísať? Máte nejaké dôkazy o jej existencii?“

P.p.: „O akej existencii, ešte raz...“

N.B.: „O existencii vašej priateľky.“ (Snáď na ňu nezabudol, alebo je fiktívna?)

P.p.: „Tak isto... Ved' vidím... Je hmotná, nie?“

N.B.: (No my dúfame, že ešte je...)

N.B.: „Boli ste na exkurzii vo Švajčiarsku - konkrétne aj v Cerne. Prezradte nám, aký bol účel tejto cesty? Prečo ste sa zúčastnili? Máte v Cerne aj nejaké známosti (komplicov)?“

P.p.: „No taký, aby sme spoznali Švajčiarsko a Cern. Nič iné tam nehľadajte. Zúčastnil som sa preto, lebo som bol oslovený. Nikoho tam nemám, ale ako cestovateľ som uvítal túto možnosť.“ (Až prílišné popieranie, nemyslíte?)

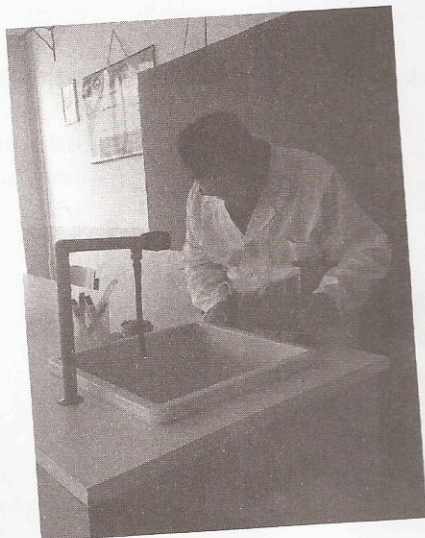
N.B.: „Povedzte nám ešte niečo o vašich cestách do cudziny. Kde všade ste už boli a aká bola náplň vašich výletov?“

P.p.: „Čo k tomu len poviem, to by som tu mohol rok rozprávať o týchto veciach, lebo som navštívil už možno vyše 40 krajín. Cieľom bolo to, že som to tam chcel spoznať a zameral som sa hlavne na prírodu. No a také najväčšie výpravy, to bola Venezuela v roku 2007, v 2010 som bol na okružnej ceste Ruskom okolo Bieleho mora, potom na okružnej ceste naprieč Anglickom, Škótskom, Walesom... (Hmm...)

N.B.: „Spojili ste sa tam s nejakými ľuďmi, alebo ste šli na vlastnú päsť?“

P.p.: „Ako kde. Väčšinou chodím s cestovkami.. Bubo, Kudrna travel.. (A máme prvé krycie meno Komplica- Bubo) A bol som aj so spolužiakmi z výšky.. To sme išli na škodovke – Fínsko-Helsinki.“

Prečo náš pán profesor cestuje kade-tade a čo na svojich cestách robí, to sme sa už bohužiaľ nedozvedeli... Vieme však určite, že pán profesor vyslanec Cernu rozhodne je, a ten si svojich zamestnancov očividne drží nakrátko a zväzuje im jazyk. Pán profesor nám síce nič neprezradil, ale dôkazy hovoria jasne. Vieme, kto ste, pán Ľudovít Kmeťo.

Sysa

Foto: Dia

O tom, že hlášky pedagógov nášho gymnázia sa stávajú legendárnymi, niet pochýb. Ani o tom, že táto rubrika patrí k najobľúbenejším medzi našimi čitateľmi. Preto sme v redakcii dali hlavy dohromady a tak ako každé číslo, aj teraz vám prinášame výber najlepších, najhumornejších a najtrefnejších hlášok, ktoré napísal sám život priemerného gymnazistu. Poďme si teda pripomenúť zaujímavé myšlienkové pochody a vtípné dialógy medzi profesormi a žiakmi a spoločne sa zasmiať. Enjoy!

P: Tomáš, pod' dopredu.

T: Prečo?

P: Chcem sa potešiť.

P: Čo ste robili na minulej hodine keď som tu nebola?

Ž: Čo sme mohli..

P: Vy sa ma bojíte?

P: A to čo je to ten „swag“ ?

Ž: To ani ja neviem, ale používajú to všetci.

P: Už ste tretiaci, máte 18-19 rokov, ste zrelí na zakladanie rodiny, deti, na sex a tento malý infantilný Romanko si tu kreslí.

P: Za koho sa vyhlásil O. Cromwell?

(Všetci ticho)

P: (snaží sa pomôcť) Za lorda....?

Ž: Za lorda Farquaaaaadaaaaaa!

(Žiak pristupuje ku katedre s absenčným hárkom.)

P: No počkaj! Krok dozadu! Si na mňa moc dominantný.

P: Vy ste tragédia.

(Žiak podáva nástup:)

„Pani profesorka, trieda XY ja pripravená na hodinu telesnej výchovy v počte 14 žiakov.

P: 14? To jak rátaš, však je ich tam 16! Kto ťa učil matiku???!

Ž: No šak vy!

P: Šibento granto?

P: Tento obsah čo máte v tom referáte, to je čistý bullshit!

P: Nepozerať na mňa s týmto tónom!

P: Vidíš ma? Vieš prečo tak vyzerám? Lebo žeriem študentom desiaty, tak to okamžite schovaj!

P: Už ste tretiaci, máte 18-19 rokov, ste zrelí na zakladanie rodiny, deti, na sex a tento malý infantilný Romanko si tu kreslí.

P: Prestaň, lebo zaútočím a zahryznem sa ti do kolena!

Ž1: Ako mohol piť keď bol veriaci?

Ž2: Lebo sa chcel spiť pod obraz boží.

Ž: Pani profesorka? Toto budeme brať až do konca roka?

P: Ale kdeže. Ešte tam máme kuželosečky, kružnicu, hyperbolu parabolu, ich prieniky, dotyky, priesečníky, vzájomné polohy... neboj. Ak máš pocit, že už veľa vieš, a že ti to ubližuje, tak sa naozaj neboj...

Ž: Ale....

P: -No, mám dojem, že ti to už ublížilo...

P: Vyzerám na to, že sa bavím?

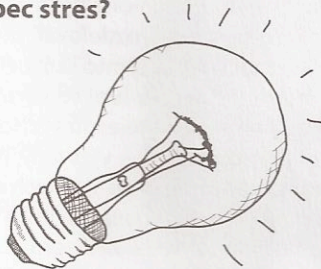
P: Keď je niekto inteligentnejší ako automatická práčka, s tým nevybabrete.

P: Denis, čo si maďar? Z čoho máš stres?

D: Z vás, tak celkovo.

P: Zo mňa môže mať niekto vôbec stres?

D: No.....asi všetci.

Ak máš aj ty nejaké hlášky v zálohe, neváhaj a pošli nám ich do redakcie! Viac info na konci časopisu.

Život na americkej High School

Minulý školský rok som strávila na výmennom pobyte v Spojených štátoch amerických. Mojou novou školou sa v ten rok stala Skyline Senior High School v Salt Lake City, hlavnom meste Utahu. Dovoľte, aby som vám priblížila chod školy a niektoré moje zážitky.

Študent si vyberá

V prvý deň školy som sa zoznámila s akademickým poradcom, ktorý mi okamžite vytvoril rozvrh hodín. Tu prišlo moje prvé prekvapenie. Bolo mi povedané, že si môžem zvoliť akékoľvek predmety – jediný povinný bola angličtina. Na výber som mala okolo stovky predmetov, počínajúc tradičnými, ako matematika, fyzika a chémia, a končiac nezvyčajnejšími – výroba šperkov, prax pre automechanika či hodina prípravy na skúšku kvalifikovaného zdravotného záchranára. Každý predmet bol taktiež v štyroch úrovniach. Prvá, najľahšia, Core, zahŕňala základné poznatky z daného predmetu. Honors, bola úroveň, do ktorej sa dostali iba žiaci s istým priemerom známok. Na týchto hodinách sa preberalo aj rozširujúce učivo. Najťažšou úrovňou bola AP alebo Advanced Placement, ktorá bola ekvivalentom vysokoškolských prednášok. Takéto vyučovanie je určené študentom, ktorí si skracujú vysokoškolské štúdium už na strednej absolúciou skúšok vopred, čo je pre nich menej finančne náročné, ako mať tradičné štvorročné bakalárske štúdium. Poslednou možnosťou bolo IB, International Baccalaureate, pre študentov v programe pre nesmierne nadané deti. Boli to v podstate AP hodiny, ale na záver roka robili rozsiahle projekty a testy. Vďaka týmto rôznym úrovniam chodili na rovnakú školu deti s rozličnými budúcimi zamestnaniami. Zaujímavé taktiež bolo, že v jednom školskom roku si vyberáte iba osem predmetov. Štyri sa vyučovali počas dní A a štyri počas dní B. Dni sa striedali, čiže každý druhý deň sa vyučovali tie isté predmety.

In medias res

S novým rozvrhom v rukách som išla na svoju prvú hodinu. Tam som sa predstavila (avšak nie tak ako vo filmoch, kde sa máte postaviť pred celú triedu a všetci na vás nepríjemne civia, iba som jednoducho povedala z lavice svoje meno a dostala priateľské úsmevy ako odpoveď) a okamžite začalo vážne vyučovanie s informáciou, že nabudúce bude Starter, čo je päťminútovka na začiatku hodiny. Znie to desivo, ale žiaden strach! Písomky boli zvládnuteľné, ak ste dávali na hodinách pozor.

Po škole som bežala na školský tenisový tréning. Každá škola mala na výber približne dvadsať športov, v ktorých súťažili školy medzi sebou o regionálnych a štátnych majstrov. Pravdaže toľko športov sa naraz nemohlo hrať! Preto sa športy rozdeľovali do niekoľkých období v roku. Napríklad tenis hrali dievčatá na jeseň a chlapci na jar. Týmto školy efektívne vyplňali deťom čas. Motiváciou športovať bolo aj to, že ak študent dva roky hral vo Varsity – súťažnom tíme, tak mu dali toľko kreditov, ako by mal, keby chodil na školskú telesnú výchovu.

Pre nešportové typy mala škola niekoľko krúžkov – výtvarný, matematický, krúžok znakovkej reči, a podobne. Tie sa podobne ako športy zapájali do štátnych a národných súťaží.

Po tenise šup domov učiť sa. Na mojej strednej dávali učitelia úlohy vždy z jednej hodiny na druhú. Každá úloha trvala približne hodinu až dve – keď som si zvykla na angličtinu, tak to bolo rýchlejšie. Najdlhšou úlohou bolo povinné čítanie. Nebolo možné si iba prečítať obsah – na to tu už učitelia žiakom prišli.

Namiesto toho si každý žiak musel kúpiť knihu (neboli drahé, každá stála iba dva alebo tri doláre), a do tej písať perom poznámky alebo zvýrazniť isté symboly a literárne prostriedky. Každý deň nám učiteľ dal z danej kapitoly písomku a skontroloval kvalitu poznámok v knihe.

Pozve ma? Nepozve ma?

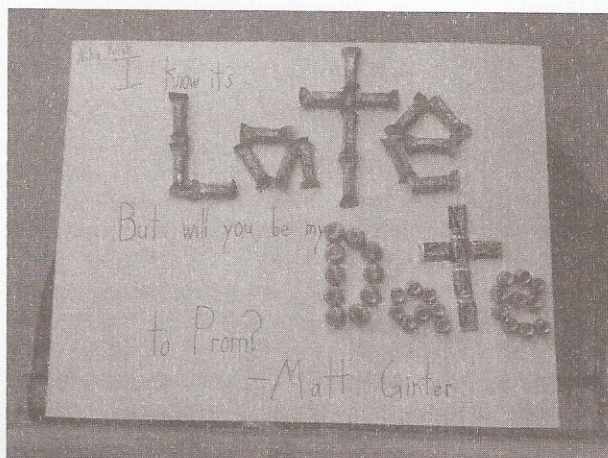
A čo tie filmami preslávené školské plesy? Skyline ich mal päť. Prvý (Homecoming) a posledný (Prom) boli pánske volenky, zatiaľ čo tri v strede (Halloween, Winter's, Sweethearts) boli dámske volenky. Bez obáv dámy! Pozvania a ich odpovede sa robili veľmi hravo. Niečo ste pre svojho vyvoleného kúpili (sladkosť, hračku) a prostredníctvom hry so slovami ste darček zakomponovali do pozvania. Tu ste mali možnosť buď sa podpísať, alebo dať danému človeku náповedu, o tom, kto ho pozýva. Nasledovne ste položili pozvánku pred dvere ich domu a rýchlo utekali preč, pretože pri pozývaní sa vás, ako súčasť hry, snažili prichytiť. Odpovede fungovali veľmi podobne. V deň plesu pozývajúci zariadil nejakú zábavu – sánkovanie, bowling, zábavný park a podobne, ktoré sa väčšinou dialo v skupinkách s priateľmi. Večer sa vymieňali kvety – páni priniesli dámam corsage (náramok z kvetín) a dámy pripínali pánom na sako pierko. Potom sa išlo na večeru a na ples. Po plese bol znovu program – väčšinou sa hrali hry alebo pozerali filmy.

Tí, ktorí ešte váhate, či ísť na rok do Ameriky – choďte! Bol to môj najlepší stredoškolský rok, plný nových priateľstiev a skvelých skúseností.

Veronika Poláková

Skyline tenisový tím ako majstri regiónu

Pozvánka na Prom

Winter's ples

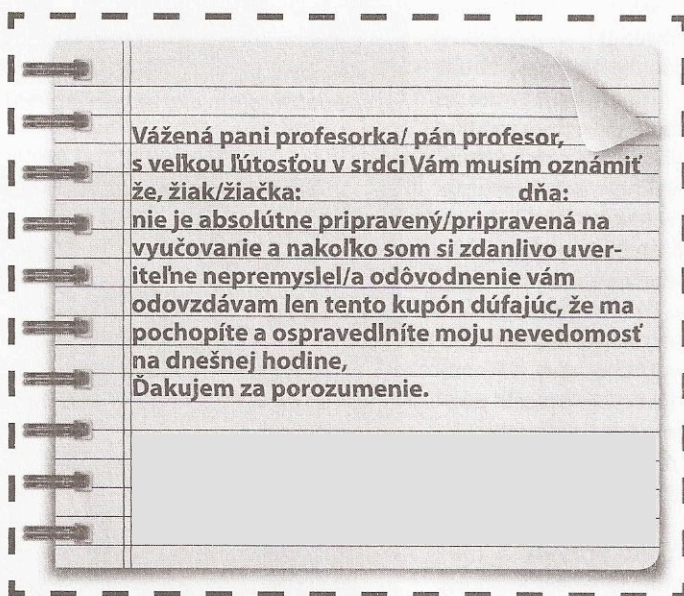
Opať sme vás zachránili. Nech sa páči (zvuk famfár) tak dlho očakávaný ULIEVACÍ KUPÓN !
Dúfame, že ho využijete správne a taktiež pevne veríme že váš pôvodný plán kúpenia tohto časopisu bol hlavne dôvod podpory mladých žurnalistov, ktorý pri svojich aktivitách a kopou učenia konečne dali dokopy toto doslova majstrovské dielo. Áno, verte tomu či nie, aj to bol dôvod prečo nám to trvalo tento rok tak dlho. Užívajte !

Pravidlá použitia kupónu:

1. Vyplnený kupón odovzdajte na prvej hodine vyučujúcemu profesorovi.
2. Kupón musí byť podpísaný profesorom a následne vložený do triednej knihy.

Nezabudnúť!

- Kupón je možný použiť len raz za pol roka
- Kupón neplatí na vopred ohlásené skúšanie ! (áno, aj to písomné :-)

Aj vy sa môžete stať súčasťou nášho
malého školského spravodajstva a posi-
elať príspevky na :
nowyblesk@gmail.com

alebo nás vyhľadajte na Facebooku:
Nový Blesk

Ďakujeme !

Spolupracovali: Libor, Kristián, Ejmý,
Sára Urbanová, Ján Kiripolský, Veronika
Poláková, Erik Petráš, Hanka, Jakub, Janka
Stredánska, Barborka, Erik Petráš, Nika...

Administratívne údaje:

Titulka, konečník: Dia, Ejmý

Foto z obálky: Dia

Náklad: 300 ks

Tlač: Rotap

Školský rok: 2016/2017

Vydanie: prvé

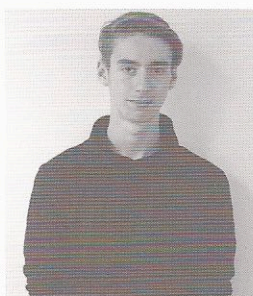
Ročník: 41. (27)

Cena: 1€

Redakčná rada

Dia
Šéfredaktorka a grafička

Gregor
Šéfgrafik

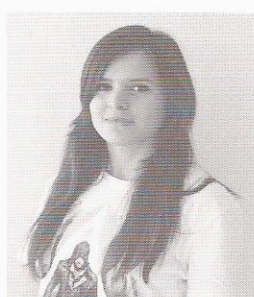
p.p. Adriana Kubáňová
hlavný dozor

Nika
Redaktorka

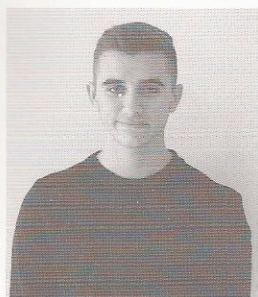
Sysa
Redaktorka

Vanessa Alexandra
Redaktorka

Tamara
Redaktorka

Radko
Redaktor

Romča
Redaktorka

Vlad'ka
Redaktorka

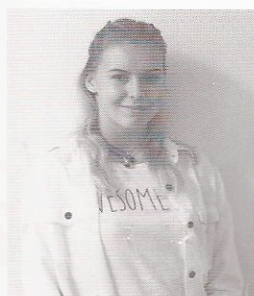
Natálka
Redaktorka

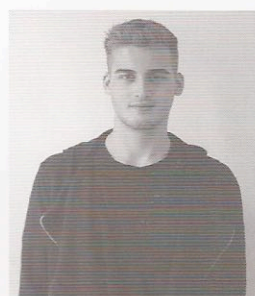
Gregor
Grafik

Matúš
Redaktor

Lenka
redaktorka

Marcel
Redaktor

KONEČNÍK (?)

„V Blesku zháňame grafikov. Súrne“.

„Ema, však teba bavia všetky tie upravovania fotiek a také blbosti, nie?“

„No, áno, ale...“

„No tak chod!“

Tak nejak to začalo. Ema, to som akože ja - obyčajná druháčka so záľubou písať, jedna z redaktoriek časopisu Nový Blesk. Áno, upravovať fotky ma bavilo, ale nad prácou grafičky v časopise som naozaj nikdy nepremýšľala. Potom som sa však hecla, povzbudila sa shotom odvahy (netešte sa!) typu: Všetko treba skúsiť, veď za pokus nič nedám, keď sa mi to nebude páčiť, tak jednoducho poviem, že nie. Pôjdem sa iba pozrieť, porozprávam sa s tou šéfgrafičkou a potom si to nechám uležať v hl...

„Takže platí, budeš nová šéfgrafička.“

Takto nejak si matne spomínam na záver svojho prvého (päťminútového) stretnutia ohľadom grafiky v kabinete slovenčiny. Môj zošit z fyziky mal v polovici strednej dvojstrany napísaných zopár chaotických poznámok, typu: pism. norm. myr. 18 nadp. nový font, mäčk., syst. 1+3,2+4.... nad ktorými som sa tvárila, že rozumiem. „Uhm“ prívetivo som sa usmiala, predtým, čo ma kabinet „vyflusol“ na chodbu.

(Pozn. autora: to sa vtedy, v mojich časoch, ktoré už len málokto z Vás pamätá..., tak patrilo a muselo.... Keď ti niečo štvrtáčka povie, nemáš ani najmenšie právo odporovať. Hierarchia, rešpekt, zákony džungle, starší a silnejší žere, atď.) „To na čo som sa dala?“ prebehlo mi myslou hneď po precitnutí na studenej dlážke chodby. (Teraz hyperbolizujem.) Nebolo však cesty späť. A tak sa začala moja trojročná púť s Novým Bleskom. To, že začiatky vyzerali všelijako, že písmenká lietali, občas niečo chýbalo, občas bolo niečo navyše, občas dokonca niečo úplne zmizlo! (nejaký menší članoček...), zmieňovať ani nemusím. Teraz si to predstavte. S obrovskou radosťou z podarenej inštalácie som prvýkrát v živote otvorila ten program a.... Nič. Ani obraz, ani zvuk. Teda, chladič vrčal, aj hudba mi do toho hrala a na monitore som videla všetko úplne jasne... Ale ja som bola brutálne zmätená. Tak som na to asi 15 minút nepohnute čumela. Potom som sa rozplakala. Potom som si povedala, že niečo musím urobiť, tak som si pustila anglické tutoriály na Youtube a snažila sa preklikávať medzi oknami a čo-to sa naučiť. Potom som znova plakala. A ešte veľakrát. Prvý časopis vyšiel strašne. Ale vyšiel.

Postupne som sa učila na chybách, naučila sa byť celkom pedant, dochvilná (tie noci, keď som o pol3 ráno vypínala počítač, dopijajúc 26. kávu), naučila som sa, že všetky chyby nikdy neuvidíš, kým máš šancu ich opraviť, ale keď držíš v ruke vytlačený časopis, svietia viac, ako lasery na Silent disco na Grape-e, alebo že tímová práca nikdy nie je tímová, vždy je tam ten jeden chudák, čo mu idú vlasy vypadáť (rozumej- šéfgrafik, rozumej- ja). Aby som však túto „profesiu“ (nik ti za to nezaplátí a ty tomu venuješ MRTE času, energie a profesionality:D) neočierňovala, musím povedať, že Blesk mi toho dal v živote naozaj veľa. Nikdy neabudnem na momenty strávené vo Zvolene, keď porota zdvihla do výšky náš časopis, keď vyslovila tú vetu: „Vážení, učte sa, toto je PROFESIONÁLNA grafika.“

Vtedy mi srdce takmer vyskočilo z hrude. Druhý raz som ostala takmer bez srdca na skúšobných talentovkách na výške. „Kto robil toto, ten ozaj rozumie grafike“, zdvihol vtedy do výšky moju prácu jeden z hodnotiacich. Okrem tých skill-vecí mi dal Blesk fajn vzťahy, momenty a chvíle, možnosť byť vždy niekde prvá, byť tá, čo sa pýta, tá, čo kladie otázky, tá, čo sa dostane bližšie, ďalej, viac.... A to je, ak ste aspoň trochu zvedavý typ človeka, super pocit. Blesk ma naučil mnohému. Najmä tomu, že čokoľvek na začiatku vyzerá náročne, otravne, nemožne... Nakoniec, keď sa podarí, prinesie mega, MEGA pocit.

A preto, akokoľvek môže práca v časopise vyzeráť „šprtácky“ a „trápne“, vedzte, že nie je. Že je to o kope srandy, o skvelých vzťahoch, o fajn akciách. A o kuse námahy. Preto neváhajte a oceňte tých, čo to dnes robia tak, ako vtedy my. Tých, čo možno začínajú a ich práca vyzerá všelijako. Raz budú oni profíci, čo budú učiť mladších...

A napokon, nebojte sa začať. Po prvé, nikdy nie je neskoro, po druhé, je to vec, ktorá Vás naučí mnohému, ktorá Vám odomkne veľa dverí. Že za to nič nedostanete? To som si zvykla myslieť i ja- opak je pravdou. Kašľať na pár eur! Dôležitejšie sú tie skúsenosti, tie možnosti, preto ak váhate, ako ja vtedy, zahodte pochybnosti. A Vy, tí, čo sa občas cítite, že je toho na vás priveľa, že už Vás to unavuje - neprestávajte! Veď nič sa nevyrovná pocitu ovoňať prvý výtlačok, nalistovať stranu a prečítať si to, čo som vytvoril

Ako sa teda s Vami rozlúčiť? Najradšej by som vypísala ešte 20 riadkov. Veď je to môj posledný „článok“, a tak sa mi končí ťažko. Ale tak už tak predsa chodí.

Preto majte sa na tom ŠGJH fajn. V Blesku, s Bleskom.

I keď to nie je vždy prechádzka ružovou záhradou, je skvelý. Koniec-koncov, ako celý náš gypsel.

Pac a pusu, Vaša Ejm :-)